

Podporu Ukrajině projevili také v Torontu, str. 1, 4

Rusocesí a dvojí občanství v ČR, str. 5

Znáte režiséra Luďka Bognera také? str. 6

Dobytatelia a dobyvatelé v historii, str. 14

ENGLISH
LANGUAGE
SUPPLEMENT

MARCH 20, 2014

No 6 (2842)

Volume 65 • \$2.00

Published every other Thursday
26 issues in 24 mailings a year
ISSN 08329-2668

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

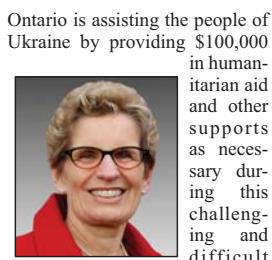
Pravda vítězí!

ROZŠÍŘENÉ VYDÁNÍ

CANADA'S CZECH AND SLOVAK BIWEEKLY PUBLISHED BY MASARYK MEMORIAL INSTITUTE INC., SINCE 1950 www.masaryktown.ca

Ontario Pledges Help for Ukraine

Ontario is assisting the people of Ukraine by providing \$100,000 in humanitarian aid and other supports as necessary during this challenging and difficult time.

Over the past few weeks and months, Ontario has closely observed the ongoing political unrest and escalating violence in Ukraine. The province is saddened by the loss of life there, and concerned about those who have been injured. Ontario is hopeful that Ukraine can achieve a peaceful and democratic resolution to the conflict.

The monetary support will be donated to the Ontario Chapter of the Canadian Red Cross Society. It will help emergency response teams in Ukraine that are providing first aid to the wounded from both sides of the conflict.

Ontario is home to one of the world's largest Ukrainian communities outside of Ukraine, with almost 350,000 people.

"Ontario has a close connection with Ukraine, and I know that many people across the province have friends and family there. We are deeply concerned about those who have been injured due to the escalating violence in Ukraine and saddened by the loss of life. That is why we are providing this contribution that will go towards emergency medical aid." Kathleen Wynne, Premier of Ontario

Quick Facts

- More than 15,000 Ukraine-born immigrants arrived in Ontario from 2001 to 2011.

- The Ontario Chapter of the Canadian Red Cross Society has been Ontario's long-time partner in delivering humanitarian aid around the world.

- Over the past 10 years, Ontario and the Chapter have offered assistance to those in need following almost 20 cases of natural disaster or civil unrest.

PŘED TORONTSKOU CITY HALL

Ano, takový vzkaz se nesl emailem po všech komunitních organizacích. Vyslal jej společně s ostatními za Kanadský Ukrajinský Kongres (The Canadian Ukrainian Congress) Marian Shwec s cílem uskutečnit v den 200. výročí narození básníka, malíře a humanisty Tarase Ševčenka, jež mu tento rok zasvěcen, protestní setkání všech zastánců svobody a demokracie Ukrajiny, jejíž suverenitu Rusko v únoru t.r. narušilo.

Na nedělním shromáždění se 9. 3. sešlo několik různých národnostních skupin žijících v torontských komunitách, mj. také naše, kterou reprezentovali Iva Ječmenová, manželé Ivo a Milly Syptákoví a Josef Čermák. Pod naší státní vlajkou vyslechli řečníky, kteří se zabývali současnou neutěš-

nou nejen politickou situací na Ukrajině, jež stojí doslova před občanskou válkou. Pokud běh věci posuzujeme z hlediska vlastní zkušenosti,

pak nám naprostě přirozeně vyplývají spodoby nejen v roce 1939, ale i z roku 1968, kdy ostatní svět přihlížel k tomu, jak československé území postupně obsazuje Sovětský svaz vojsky spřátelených zemí svazku Warszavské smlouvy, jehož členem také Československo bylo. Pak nastalo pro národ dvacetiletí temna pod komunistickou kuratelou. Tím citlivěji vnímáme současnost i budoucnost Ukrajiny.

Pochod před další budovy zastupitelských úřadů v Torontu předcházela sbírka na podporu Ukrajinců. "A lidé zvedali ruce se svými bankovkami, aby přivítaly výberci. Byla to spontánní akce, když dojemná reakce přítomných na potřebu zbědovaných obyvatel, kteří zažívají stejně strast jako kdysi my sami," potvrdila jedna z účastnic. Shromáždění šlo rovněž poděkovat za dary, kterých se Ukrajine dostalo. Dnes čeká Krym na výsledek nedělního referenda, v němž mají podle představ krymské vlády tamní obyvatelé potvrdit už dříve vyhlášené odtržení poloostrova od Ukrajiny a jeho připojení k Rusku. Na přechod mezi Krymem a Chersonskou oblastí začali ruští vojáci budovat hraniční.

Podle ukrajinské agentury Unian a dalších zdrojů tam natahují ostanat drát a kladou protitankové miny. Diplomati

tická jednání pokračují, USA a ostatní rozhodující partneři se staví za Ukrajinu.

Vice na str. 7

Pomoc z Česka

Praha - Vláda schválila další pomoc Ukrajině ve výši 50 milionů korun. Směřovat má především na obnovu zdravotnických, vzdělávacích a sociálních zařízení i další infrastruktury v celé zemi. Česko už v minulých týdnech dalo 18 milionů korun na zdravotnický program Medevac. Mimo to dvakrát poslal letadlo pro těžce zraněné. Poskytlo tak ošetření a léčbu ve svých zařízeních zhruba 60 postiženým.

"Peníze se najdou částečně v rozpočtu ministerstva zahraničí a částečně bude jeho rozpočet posílen z rozpočtové rezervy, kterou vláda má k dispozici," uvedl ministr pro lidská práva, rovně příležitosti a legislativu Jiří Dienstbier (ČSSD).

Vláda chce peníze uvolňovat postupně na konkrétní projekty, které by byly vybírány na základě výberových řízení. Případně by podle Dienstbiera byly poskytovány jako peněžní dary. Kabinet chce preferovat české organizace, které budou působit na Ukrajině.

[## Valná hromada ČSSK](http://www.ceskatelevize.cz/ct24/doma-ci/266035-cesko-podpori-ukrajinu-dalsimi-50-miliony-korun/12.3.2014 15:50, autor: ČT24</p>
</div>
<div data-bbox=)

Valnou hromadu torontské pobočky Českého a Slovenského sdružení s jednatelkou Barunkou Sherriffovou, zprávy o jednotlivých úsecích činnosti podávali příslušní funkcionáři.

O hospodaření pobočky informoval Aleš Březina, pokladník, výsledky činnosti potvrdil Josef Čermák ve funkci revizora.

V úvodu jednatelka zdůraznila výsledky letité snahy ČSSK v Kanadě o zrušení víz cestujícím z Česka do Kanady (na diplomatické úrovni) a vyřešení otázky dvojího občanství v ČR. Obě je dnes vyřešeno. Rozhodující zásluha ČSSK se nedá upřít. Pokladník zdůraznil, že organizace odevzدdává příslušný příspěvek Vý-

KE DNI

Již 164. výročí narození prvního čes. prezidenta ČSR ve staré vlasti oslavili 7.3. kromě oficiálních květin a proslouvou docela netradičně – vzpomínkou na to, co „tatíček Masaryk“ mval rád na stole. *Masaryk a gastronomie* se nazývá výstava v Muzeu TMG v Rakovníku i v Lánech, před nímž stojí ve více než životní velikosti socha TGM na koni. Oslavy narozenin spojily s gastronomií, což se setkalo u návštěvníků s příznivým ohlasem – výstava je totiž spojená s ochutnáváním jidel provrepublikového období.

V muzeu v Lánech také potvrdili, že TGM nejrádejší jídala jídla, která vařovala jeho maminka – halušky s bryzou, buřty s křenem, candáta s manžonézou nebo bramborovou polévku s hřebky přímo z lánské obory. Ale na topu oblíbenosti byly bramborové knedlíky se švestkami a mákem. A vite, že se recept ne ně za ta léta skoro nezměnil? – brambory, mouka, vejce a švestky. „Dřív se servovala polévka, hlavní jídlo, dezert, káva a ke kávě se daly švestkové knedlíky jako moučník. Obědvalo se asi hodinu,“ poučí kuchař Jaroslav Vašák na webu ČTV. Manželka Charlotta si musela na českou kuchyni zvykat, do jídelníčku domácnosti přispěla ovesnou kaši k snídaní.

S oslavou narozenin přišly ke slovu i životní peripetie oslavencov. Jaký vztah měl TGM k ženám? A tak se dluhou jen vzpomínané dopisy dostaly na světlo veřejnosti a s nimi i odpověď na otázku, zda měl TGM tajnou lásku? V této souvislosti padlo jméno Oldra Sedlmayerová. Zaujal také Michaelu Košťálovou, autorku knihy *Rodokmen a soukromí TGM*, ale nepřipomíná ji pouze v roli milenky, jak je často zkratkovitě uváděána. Snaží se ji ukázat jako ženu s vlastním osudem, který se v jedné chvíli propojil s životem Masaryka. Podle Michaely Košťálové byla Oldra spíše můzou, která probudila díváné Masarykovy literární ambice, a tím si zajistila místo v prezidentově srdci. Například v r. 1928 TGM Oldře napsal: „...Děkuji Ti za Tvůj dlouhý dopis – jak si ho vážím, napsaného v horečce! Olo, Ty mě opravdu más ráda. Pánbůh Ti zaplatí za Tvou lásku!“ V roce 1931 najde jeden z dopisů, který je často citován při dokládání mileneckého poměru: „...Chodí mně dnem nocí hlavou. Tvoje báseň; zase mám návraty a posílám Ti je. Nech zatím všechno ostatního psaní, obuj se do té báseň, z toho by něco mohlo být, Olo! Já jsem vyprahlym po Tobě, je to hrozné, nemohu se dočkat té Prahy; tak zle jsem to nikdy nezakusil, jak teď – Bůh ví proč a zač, ale jen být s Tebou a bude pak klid a pokoj. A když já nemám než Tebe!...“

Ale v roce 1933 už ale je v listech cítelny chlad: „...Poznáme k románu nemám mnoho. Upozornil jsem na jednom místě, jak by se verš dal upravit přemístěním slov, ale tato stránka práce zasluhuje Vaši pozornost. Čtu-li hlasitě ty verše, spád často je zadruhnut.“

Nu, prosím, jak lze doložit, i prezidenti jsou jenom lidé. A pro zviditelnější – výstava v lánském muzeu je k vidění do 4. května. Zavítajte. Hezký start do jara, srdečně všem přeje Vaše Věra K.

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

TORONTO

ČT 3.4.- 27.6. – výstava současně české výtvarnice, vítězky Chaluceckého cen, Evy Kolátkové. Scrap Metal Gallery, Unit E, 11 Dublin Street, Toronto. Více info přineseme příště. Hledáme sponzory pro tuto výstavu, kontakt Liza Mauer (lizamauer@gmail.com).

PÁ-NE 11.4.-13.4. - připravuje Nové divadlo představení klasické pohádky Jana Drdy Hrátky s čertem v režii Ludka Bognera. Poznamenáte si, více na str. 10. POZOR - v Ne se také konají velikonoční trhy na Masaryktownu.

NE 13.4. od 11.00 – pořádá Masarykův ústav oblibené Velikonoční trhy v restauraci Praha na Masaryktownu. (V stejném termínu se koná také poslední repríza divadelního představení v Mississauze.)

ST 23.4. – 10.5. v 19.30 - kanadská premiéra hry Václava Havla Vyrozmění (The Memo) v překladu Paula Wilsona, Divadlo Thought for Food Productions, Unit 102, 376 Dufferin Street W., Toronto. Najdeme sponzory pro toto představení? - blížší informace producent Tyler Seguin (tyler@thought4food.ca), (416)588 2442 nebo info@thought4food.ca. Více o divadle http://thought4food.ca/.

NE 27.4. v 17.00. – Nocturna ve městě, recitál pražského pianisty Jana Novotného, předvede Musorgského Obrázky z výstavy. Hala kostela sv. Václava, 496 Gladstone Ave. Toronto. Více: nocturnesinthecity@gmail.com, (416)481 7294.

SO 4.5. ve 12.00 – Spring Festival – Sokol Lunch, kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave. ,Toronto, cvičení dětí po obědě. Info: Marie Crhák (416)242-5914, mariecrhak@yahoo.ca

NE 4.5. ve 12.00 – pořádá Sokol Toronto Jarní festival spojený s obědem a odpoledním vystoupením cvičenců. Hala kostela sv. Václava, Gladstone 496 Av., Toronto, info Hana Jurasek (905)838-5269, hana.jurasek@yahoo.ca

SO 31.5. v 16.30 – Sokol Kanada – gymnastické závody dětí, Fit for Life Gym 601 Magnetic Dr., Unit 21, North York, info: anna.sokol@bell.net nebo wendynewmarket@sympatico.ca

SO a NE 21.6. a 22.6. – Family two days picnic. Děti budou kempovat na Masaryktownu, hry, BBQ, zpěv u táboráku a další, info: hermaneks@yahoo.ca

Týden od 9.6. – Last day for volleyball and Wednesday's adult classes for the season, G. Harvey C.I., 1700 Keele St., info: hermaneks@yahoo.ca

PÁ-NE 26.-29.6. – Sokol Kanada Minislet "Celebration at Masaryktown" Sokol Canada plánuje sokolský slet s mezinárodní účastí v menším rozsahu pod názvem MINI SLET. Kromě tradičního sokolského vystoupení (prostná a národní tanec) jsou na programu závody v gymnastice, atletice a plavání. I sportovní program bude bohatý: slet bude zahájen ve čtvrték večírkem na učitanou, v pátek bude kulturní večer se soutěží pódiových skladeb a na sobotu jsou naplánovány dvě taneční zábavy - jedna pro dospělé a druhá pro mládež. Mini sletu se mohou zúčastnit i nečlenové Sokola. Informace o činnostech Sokola v Kanadě, fotografie ze sokolských akcí a podobnější informace o Mini sletu najdete na webové stránce Sokola www.sokolcanada.ca. (Anna Janoušová)

SO 9.8. v 10.00 – Sokol Kanada pořádá Letní sportovní hry na Masaryktownu, v případě deště se akce překládá na následující den, info: anna.sokol@bell.net nebo wendynewmarket@sympatico.ca, or rtmej@rogers.com

ČESKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá v 10.00 (do 12.00) - Česká doplňovací škola Masarykova ústavu se koná v učebně, 98 Bathurst St., Tronto. Jarní semestr pokračuje. Pro děti ve věku 5-12 let, info (416)439-4354.

ČESKÁ ŠKOLA OAKVILLE

SO každá 9.30 - 12.00 - česká doplňovací škola pro děti ve věku 4-12 let, kterou provozuje Holy Family Catholic School, 1420 Grosvenor Street, Oakville, ON L6H 3L2, HCDSB-International Languages. Info třídní učitelka Mariana Vieweghová - tel. (416)628-3690, email: mvvieweghova@gmail.com, nebo Renata Freibergová - tel. (416)887-9863, email: renata_freiberg@yahoo.com. Zápisné \$25 na dítě na šk. rok. Děti, přijďte si s námi hrát i povídat si česky!

ČESKÁ A SLOVENSKÁ ŠKOLA KITCHENER

SO každá 9.00-11.30 – pro děti ve věku 4-14 let, St. Francis School, wing A, 154 Gatewood Rd. Kitchener. Zájemci, kontaktujte se v případě zájmu o čes-

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund (CPF) of the Department of the Canadian Heritage.

kou školu s Mirkou Pirovou mirka.pirove@wcdsb.ca, v případě výuky slovenštiny s Blankou Michale blanka.michale@wcdsb.ca. Info: www.kwczehsand-slovakos.com

SLOVENSKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá 9.00-11.30 – v Blessed Teresa of Calcuta Elementary School, 1120 Runningbrook Dr., Mississauga.

ČESKÁ TV NOVÁ VIZE

SO každá v 10.00-10.30 a ÚT v 7.30 opakování - vysílá Nová vize v dosahu Ontaria na stanici OMNI 1 (v Torontu kanál 47/kabel 4 a 169), producentka Markéta Rešovská, tel: (647)892-6912, Nova Vize, 498 Quebec Ave. Toronto, ON, M6P 2V7, novavize.ca@gmail.com, na www.novavize.com naleznete některé TV programy.

SLOVENSKÁ TV SLOVENSKÝ SVET

SO každá v 10.30-11.00 a ÚT v 8.00 opakování. Producentka Katarína Homolová. Tel: (647)233-3105, email: slovenskysvet@gmail.com, www.tvsedna.com.

SOKOL TORONTO PRAVIDELNÉ CVIČENÍ

PO – 20.00 (22.00h.) volejbal, ST - muži a ženy 20.00 - 22.00 G. Harvey S.I. 1700 Keele St. Info: Marie Crhákové (416)242-5914, mariecrhak@yahoo.ca

SOKOL TORONTO děti a mládež:

SO 16.30 - 18.30 FIT FOR LIFE GYM, 601 Magnetic Dr. U21, Nort York. Info: Marie Crháková (416)242-5914, email: mariecrhak@yahoo.ca

CALGARY

SO 29.3. v 18.30 - pobočka ČSSK pořádá Josefovskou zábavu v Klubu veteránů. K tanci a poslechu nám bude hrát oblibené české duo Jana a Danny. Českou domácí večeři připraví manažer klubu Pavel Hebelka. Nebude chybět dobré české a slovenské pivo.

Vstupenky po \$35.00 jsou v předprodeji v kancelář Legie (403)272 5585, dále v hotovosti nebo sekem v Drahusky 278-6201 a Božen

Přijďte se v rodném jazyce pobavit, zapívat a zatančovat. Těšíme se na vás, na vaše rodiny a přátele. Nenechávejte nic na poslední chvíli. Objednávky přijmáme ihned.

PO 31.3. v 18.30 - výroční členská schůze calgarské pobočky ČSSK, Royal Canadian Legion -Atlantic Lounge. Přivítáme každého člena a nového zájemce o členství v ČSSK. Návrhy na nové kandidáty do výboru ČSSK zasílejte po e-mailu calgary@cssk.ca nebo na poštovní adresu ČSSK Po Box 355, Calgary AB, T2P 2H9. Mohou volit pouze členové s rádně zaplaceným členstvím. Členský příspěvek \$25.00 za rodinu a \$15.00 za jednotlivce zahrnuje roční předplatné našeho čtvrtletníku. Pokud jste si členství neobnovili do konce následujícího roku, prosíme abyste se na schůzi dostavili o něco dříve k vyrovnání příspěvku. Těšíme se na vaši hojnou účast

Český a Slovenský kroužek „Kulířášek“ a „Český a Slovenský klub“ (s poslední hodinou 14. dubna 2014) pokračuje ve své aktivity. Rodiče s dětmi se scházejí každě pondělí v 15.00 h. ve Varsity Bible Church, 4807 Valiant Dr. NW.

Dětský kroužek je pro děti do 4 let a dětský klub pro děti do 5 let. V kroužku hrajeme hry, čteme pohádky, zpíváme - vše v českém a slovenském jazyce. Dětský klub pro starší děti se koná souběžně. Rodičkovský příspěvek na kroužek nebo klub je \$10 za jedno dítě na semestr. Uvítáme nové členy a zájemce! Vaše žádosti a dotazy očeknou Andrea Loewen, telefon (403)270 8164 nebo email andrealoewen@yahoo.ca

Nauštivte dobré vybavenou veřejnou knihovnu v Catholic Pastoral Center, 120 - 17 Ave. SW, půjčují tam knihy na měsíc bez poplatku, telefon (403)218-5502, katalog on-line (M. Hlaváček)

CALGARSKE LISTY

vydává 4x do roka calgarská pobočka ČSSK, roční předplatné \$15, šeky zašlete či pište na adresu Czech and Slovak Association of Canada, Calgary Branch, PO Box 355, Calgary, T2P 2H9. Info Božena a Michal Kellnerovi, vice na www.cssk.ca

EDMONTON

Pobočka ČSSK Edmonton oznamuje, že krajská soutěž "Kanada objektivem krajanů" je pro rok 2013 uzavřena. Více o výsledku najdete příště. (eb)

Jazykové kurzy češtiny

Společnost pro vědy a umění ve spolupráci s Wirth Institute for Austrian and Central European Studies University of Alberta zorganizovala vyučování češtiny pro začátečníky a pokročilé. Hodiny se konají dvakrát týdně a vede je Stanislav Štěpánik, PhD, student na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Stanislav Štěpánik je v současné době stážista na Wirth Institute v Edmontonu. (Pavel Kužel)

**Číslo 6 vyšlo 20. března,
č. 7 vyjde 3. dubna, uzávěrka je 27. března 2014.
Noviny vycházejí čtrnáctidenně.
RYCHLÝ KONTAKT (647)608 1713 vera.toronto@gmail.com**

KITCHENER-W-G

NE každou ve 14.00 (do 16.30) – Český dětský klub "CCC" na adrese Unit 18, Springfield Crescent, Waterloo, za vedení paní učitelky Dashy Fišlové, klub nabízí výuku českého jazyka, kultury a historie. Více info na www.kwczehandslovensk.com.

ÚT každé v 19.00 (do 20.00) - cvičení Sokola, Elizabeth Ziegler School, info: náčelnice Sokola Jana Otrubová (519)884-9185. Noví zájemci jsou vítáni i s rodinami a přáteli.

SO každá 9.00 -11.30 – vyučování české a slovenské školy pro děti JK - 8. třída pod záštitou Waterloo Catholic School District Board. Více informaci naleznete na www.kwczehandslovensk.com. Pokud se rozhodnete pro finanční nebo materiální podporu, za kterou ve jménu dětí předem děkujeme, pak odešlete na adresu: CAC-Czech or Slovak school, 550 King St.N, POB 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5.

HIKE 2014 se letos koná v červenci (nebo začátkem září). Přesné datum oznámíme. Zájemci, přihlaste se na sistanek@hotmail.com nebo na tel. (519)821 7996 , do konce března.

ČASOPIS Dobrý den
vydává jej ČSSK, zodpovědná redaktorka Eva Kratochvílová, objednávka: ekratch@sympatico.ca, tel. (519)821-3321. Příspěvek laskavě pošlete na: Czech and Slovak Association of Canada, K-W-G Branch, 550 King St. N., PO 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5. Z Kitchenerské (K-W-G) pobočky Českého a Slovenského Sdružení v Kanadě:

DOČKALI JSME SE NÁSTUPU NOVÉ GENERACE?

Před pár lety několik mladých žen z Kitchener-Waterloo projevilo zájem a ochotu založit a provozovat českou a slovenskou jazykovou školu pro děti a také se podílet na organizaci akcí naší pobočky Českého a Slovenského sdružení v Kanadě. Čtyři z nich byly kooptovány v roce 2012 a v březnu roku 2013 zvoleny do výboru naší pobočky.

Zahájili jsme úspěšnou akci na podporu jazykové školy a starší členové výboru začali pomyslet na to, že by brzy mohli předat štafetu mladším. Úspěch pikniku a mikulášské v uplynulém roce byl výsledkem elánu a organizačních schopností především těch mladých.

Vývoj ale pokračoval trochu jinak. V lednu tohoto roku jsme dostali oznámení, které nás dost nemile překvapilo: že se zrodila nová organizace, nezávislá na ČSSK, nazvaná "K-W Czechs and Slovaks" a že i tři z těch mladých posil sice zůstávají ve Sdružení, ale odstupují z našeho výboru. Tato skupina mladých Čechů a Slováků chce dělat akce zaměřené na mladší generaci a dělat to jinak – po svém. Litujeme, že jsme nemohli pracovat jako jedna organizace, ale v závěru jsme se navzájem ujistili, že v budoucnu chceme přátelsky spolupracovat a navzájem se podporovat.

Dáváme tedy na vědomost, že se v oblasti K-W-G budou konat akce, z nichž některé zůstávají pod hlavičkou ČSSK a jiné budou organizovány K-W Czechs and Slovaks. Tímto vyslovujeme i přání a naději, že se této mladým bude i nadále dařit, že je neopustí elán a dobrá vůle a že přízeň našich komunit jim bude zachována! Za výbor ČSSK odbočky K-W-G:

Antonín Vok a Standa Staněk

MONTREAL

ÚT 1.4. v 19.30 - odbočka ČSSK pořádá valnou hromadu, Čs. dům, 6540 McLynn. Všechni členové jsou srdečně zváni. (Emá Košácká)

SO 19.4. v 15.00 – ČSSK a Sokol Montreal plánují tradiční velikonoční pomázkou (malování vajíček a pletení pomázk) pro děti jako obvykle na Bílou sobotu, salonek (lounge) kostela sv. Ignáce na West Broadway. Už nyní se hlaste Aleně Martinů tel. (514)484-6177 nebo email amaritnau@yahoo.com, s kolika dětmi hodláte přijít.

SO 26.4. v 16.00 - 26th Concert - Lecture on Biology of Music
Pollack Hall, McGill University, 555 Sherbrooke Street W, Montreal
Soloist: Martin Karliček, piano, Programme: Antonín Dvořák, Czech Suite, op 39, and Piano Concerto, op 33. Tickets: \$20 regular; \$10 students for both performances.
Montrealský věstník právě vyšel, zájemci, opatřete si ho na uvedené ➤

ČESKÁ KNIHOVNA MASARYKOVA ÚSTAVU JE TADY PRO VÁS:

ST 16.00 - 21.00 tel.: 416.439 0792
- také časopisy, filmy, DVD, také pohádky pro děti
- komunitní noviny, historické knížky, faktografie

450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto
Info MMI: 416.439 4354

Valná hromada ČSSK

➤ ze str. 1

důležité, aby pobočka měla jisté finanční zázemí a mohla se rozrodit v mezihodinách ekonomických možností nezávisle.

Program byl bohatý a diskuse živá. Robert Tmej, aktivista výboru pro vybudování pomníku obětem komunismu, o čemže počuje organizace Tribune to Liberty (<http://www.tributetoliberty.ca>) podal širokou informaci o současné situaci nejen sbírky, ale i výtvarného návrhu a přípravy samotné realizace. Budování památníku má dnes naprostou podporu governmentu, který jej dotuje finančně. Cílem ale je v komunitách získat 4 mil. dolarů, dnes zbyvá na shromáždit ještě 1,4 mil. K problematice se s podrobnostmi v Novém domově rádi s přednášejícím vrátíme.

Přítomní se v diskusi zabývali také organizováním některých společných akcí za účasti ostatních organizací komunity. Nebylo by od věci být nápadomocni kupř. Klubu seniorů při farnosti sv. Václava při zajišťování besed se zajímavými lidmi apod. Cílem bylo sdružovat se do větších celků, protože ve všech organizacích členů postupně ubývá. Předsedkyně hovořila o účasti členů MeetUp na našich akcích. Jak potvrdila poznání i v ostatních, z této strany k posílení členství základně nedojde. Výjimku tvoří nová členka Jana Rohanová, která touží být ve spojení s českou kulturou. Barbara Sherriffová poukázala na významná výročí Česka v souvislosti se znalostmi mladých lidí o těchto mezinárodních dotech historie domoviny, kupř. 75. výročí obsazení Československa německými okupanty. Příznivě bylo přijato její a konstatování předsedkyně, že pokud jde o svátek ČSR, hodlá jej vyzpomenout, jak historie říká 28. října, nikoliv v září, jak ČR rozhodlo o Svátku státnosti, a společně se členy ostatních organizací je oslavit.

Přítomní si zvolily výbor, když předchozímu dali absolutorium. Ve funkci rozdělujících po volbách setrvají Radmila Locherová jako předsedkyně a Barbara Sherriffová coby jednatelka, které jsou po leta neúnavně na spici aktivity pobočky. Všichni ocenili přijemné a vstřícné ovzduší a chutné občerstvení. Příště se budeme těšit i na ty, co letos nepřišli. -vk-

➤ adrese, kam take můžete laskavě poslat I svoji finanční podporu: 5080 Glencairn Ave, Montreal, QC H3W 2B4. Šek vystavte na "Czech and Slovak Vestnik". Dotazy a informace: montrealvestnik@gmail.com

VANCOUVER

NE 13.4. - Velikonoční jarík

Už jste četli nový Zpravodaj vancouvervého odborce ČSSK? Vychází čtyřikrát ročně. Rídí jej Blanka Ondřešáková. Nové číslo si určitě nenechejte ujít. Vitané dary na podporu vydávání laskavě zasílejte na adresu Czech and Slovak Association, 797-916 West Broadway, Vancouver, BC, V5Z 1K7.

WINNIPEG

ČASOPIS Říčka vydává odborce ČSSK ve Winnipegu vychází čtyřikrát do roka. Zájemci, napište si o něj na adresu Czech and Slovak Association of Canada, Winnipeg Branch, Attn. Pramen, PO BOX 1732, Winnipeg, Manitoba, Ca, R3C 2Z9. Každá finanční podpora je vítána třeba uplatněním inzerátu. Tel. 204.256 3713, email: mishagogela@shaw.ca.

SOCIAL

Chceme upozornit, že v obsahu je věnována mj. pozornost CCBA baru: ČT každý od 19.00 h. - je v provozu bar, v němž Winnipežští nabízejí kousek domoviny - sortiment produktů z domoviny - Česka i Slovenska.

SO 12.4. - dinner and movie Babovřesky

SO 10.5. - jarík piknik

Rezerv. a info: Giselle Majersky (204)957-7515 nebo majersky@shaw.ca

**SOKOL TORONTO SRDEČNĚ ZVE VEŘEJNOST
SOKOL TORONTO CORDIALY INVITES YOU TO**

**Na JARNÍ FESTIVAL
The ANNUAL SPRING FESTIVAL**

Konaný v **NEDĚLI 4. KVĚTNÁ 2014 ve 12.00**
On SUNDAY, MAY 4, 2014 at 12.00 p.m.

HALA KOSTELA SV. VÁCLAVA 496 GLADSTONE AVENUE, TORONTO
SOCIAL HALL OF ST. WENCESLAUS CHURCH, 496 GLADSTONE AVENUE, TORONTO

OBĚD / LUNCH \$ 15.00 DĚTSKÁ PORCE / CHILDREN PORTION \$ 7.00
CENA OBĚDA Zahrnuje HLAVNÍ JÍDLO, MOUČNÍK A KÁVU
LUNCH INCLUDES MAIN COURSE, DESSERT AND COFFEE
CASH BAR

**PO OBĚDĚ SHLÉDNETE VYSTOUPĚNÍ SOKOLSKÝCH DĚtí
AFTER LUNCH YOU WILL ENJOY PERFORMANCES OF SOKOL CHILDREN**

Informace/Information: Hana Jurasek (905)838-5269
hana.jurasek@yahoo.ca

ADRESY

VELVYSLANECTVÍ ČR V KANADE
251 Cooper St.,
Ottawa ON K2P 0G2
Tel: (613) 562 3875
Fax: (613) 562 3878
E-mail: ottawa@mzv.cz
www.mzv.cz/ottawa

GEN. KONZULÁT ČR V TORONTO
Gen. konzul VLADIMÍR RUML
2 Bloor St. W. suite 1500, Toronto
ON M4W 3E2
Tel: +1(416) 972 1476
Fax: +1(416) 972 6991
Email: toronto@mzv.cz
www.mzv.cz/toronto
Nouzové linky:
+1 (647) 282 8119
+1 (647) 406 9221

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ KONZULÁT ČR V CALGARY
Hon. konzul JERRY JELÍNEK
Calgary, AB T2V 0E5
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW
Tel: +1(403)269 4924
Fax: +1 (403)259 4533
Email: calgary@mzv.cz
jelinek@terramagnetica.ca

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ KONZULÁT ČR V MONTREALU
Hon. konzul dr. HYNEK ŽIKOVSKÝ
1920-2020 Rue University Montréal,
Québec H3A 2A5 Tel: (514)316 4383
Email: montreal@mzv.cz

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ KONZULÁT ČR V VANCOUVERU
Hon konzul Veronika FLORIÁNOVÁ
Působnost: Britská Kolumbie
Časový posun: -9 hod
PÁ 15.00 - 17.00 (předem dojednat)
112-1118 Homer St.
Vancouver BC V6B 6L5
Telefon +1(888)348 8779
vancouver@mzv.cz

VELVYSL. KANADY V PRAZE
Vé struňach 95/2, 160 00 Praha 6
Tel: (+420)272 101 800 Fax: (+420)272 101 890 Email: canada@mzv.cz
www.canada.cz

ČSSK V KANADĚ
PO Box 564, 3044 Bloor St. W.
Toronto ON M8X 2Y8
Tel: (416) 925 2241 Fax: (416) 925 1940
Porady a ověřování dokladů:
Email: ustredje@csks.ca nebo toronto@csks.ca
Torontská pobočka (416)762 6846

NOVÉ ČESKÉ DIVADLO
NEW CZECH THEATRE
348 Riverdale Ave., Toronto, ON
M4J 1A2, Tel: (416) 463 3182
Email:nove.divadlo@gmail.com

ŘÍMSKO-KATOLICKÝ KOSTEL SV. VÁCLAVA
Rev. LIBOR ŠVRČÍK
496 Gladstone Av, Toronto ON
M6H 3H9
Tel: (416)532 5272 Fax: (416)516 5311
www.katolik.ca

SLOV. EV. KOSTOL SV. PAVLA
Rev. LADislav KOZÁK
1424 Davenport Rd., Toronto ON
M6H 2H8
Tel: (416) 658 9793

RÍM. KAT. KOSTOL SV. CYRILA A METODA, farár JOZEF VÁŇO
5255 Thornwood Dr., Mississauga, ON L4Z 3J3.
Tel: (905) 712 1200
Fax (905) 712 0974

**DEPT. OF SLAVIC LANGUAGES
UNIVERSITY OF TORONTO**
Alumni Hall, 121 St. Joseph St.,
Room 405, Toronto, ON M5S 1J4
Associate prof. Veronika Ambros
Tel: (416) 926 1300 ext. 3200
veronika.ambros@utoronto.ca

Na polovinu března vyšla dvě položubilejní výročí. Dvanáctého jsme si připomněli vstup staré vlasti do Severoatlantické smluvní organizace (NATO) a o tři dny později přetasedmesté výročí černého dne: 15. března 1939. Černý den byl vlastně dvojí: republika zažila svoji první okupaci a své první rozdělení.

Připomínky obou historických milníků se odehrávaly na pozadí událostí na východě Evropy, kde mnohé děje jsou až příliš podobné téma, které vedly k obsazení Čech a Moravy 1939. Hanebná Mnichovská dohoda 1938 měla být hradbou Hitlerové rozvinutosti. Nejen britský premiér Chamberlain byl přesvědčen, že oběti, k nimž bylo Československo přinuceno, zachránil západ mír. Dnes víme, co víme: že to byl jeden z největších historických myšláků. Mnichovská zrada mísilo míru uvolněla agresorovi ruce. Hitler pak mohl o to snadněji realizovat své šílené plány. Jedno z mnoha poučení: smlouvy s diktátory, smlouvy „mnichovského typu“, jsou vždy založeny na lži. Berlinský führer tvrdil, že zábor Sudej je jeho posledním územním požadavkem. Užiteční idioti mu uvěřili. Skutečnost: netrvalo dlouho a Německo obsadilo podstatnou část Evropy. Svět byl nucen prožít nejkravější válečné peklo, jaké kdy dějiny poznaly. Západním velmocem a ani Sovětském svazu se do války s Němci nechělo. Byl to postoj do jisté míry pocitoplňný, ale krátkozraký: agresor tak jako tak donutil své protivníky do války vstoupit.

Posuňme se o řadu desetiletí směrem k současnosti. Do roku 1994. V prosinci bylo v Budapešti podepsáno čtyřstranné memorandum, jímž USA, Spojené království a Ruská federace garantovaly nezávislost, suverenitu a existující hranice Ukrajiny. (V článku 1 memoranda se praví: The United States of America, the Russian Federation, and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, reaffirm their commitment to Ukraine, in accordance with the principles of the CSCE Final Act, to respect the Independence and Sovereignty and the existing borders

Výročí ve stínu současnosti Pro ND Lubomír Stejskal

of Ukraine.) Výměnou za to podstoupila Ukrajina určitou bezpečnostní oběť: vzdala se nukleárních zbraní a vstoupila do klubu bezjaderných států. Tímto aktem oslabila svou ochranu, protože jaderné zbraně mají předešvím odstrašující účinek. Proto požadovala záruku velmoci – a tu také dostala.

Uplynulo dvacet let, během nichž se počet vojáků napadlo, že jeden ze států, který je podepsán pod Budapešťským memorandum, se stane agresorem ohrožujícím ukrajinskou územní celistvost. Dnes to zní absurdně a krajně nedůvěryhodně, ale tehdy, po Mnichovu 1938, bylo i Hitlerovské Německo jakýmsi garancem toho, že okleštěná republika s novým názvem Česko-Slovensko bude teritoriálně chráněna. Hitler by ovšem rychlejší než Putin. Z garanta se stal agresorem za necelého půl roku.

Rusko to trvalo dvě desetiletí – ale nebylo kam spěchat. Kdo si počká, ten se dokáže. Lidová revoluce na kyjevském Majdanu byla dobrou zámkou k akci, pátá kolona – ruská většina na Krymu – pak dalším důvodem k tomu, aby se z garanta stal okupant. S tím rozdílem, že když Hitler obsazoval Prahu, Čechy a Moravu, měli vojáci wehrmachtu uniformy s žádným označením. Zatímco nynější ruské jednotky na Krymu mají stejnokroje bez označení, přičemž ruský prezident Putin v televizním rozhovoru 4. března tvrdil, že nejde o ruské sily, ale o „místní domobranu“. Tady se ruská politická faleš, licoměrnost a farizejství ukázalo v plné nahotě.

Za normálních okolností by byly zbytečné mrhat časem i novinovým prostorem, abychom prezentovali názory českých komunistů. V tomto případě však udělme výjimku. Získáme obrázek o tom, jaký mají lidé v čele KSCM politický úsudek. Nikdo soudně nepochybuje o tom, o Kremlu ve skutečnosti ide. Jak fekl bývalý ministr zahraničí Karel Schwarzenberg a nejen on: jsme svědky Putinovy mocenské hry. Jejím cílem je vrátit Krym do rozpadu Sovětské unie slaběněho ruského impéria. Ovšem evropský Miloslav Ransdorf, který v Evropském parlamentu zastupuje české komunisty, 3. března v televizi řekl: K žádné anexi nedojde, žádný „anšluss“ Krymu nebude, nebude ani žádný „anšluss“ dalších území Ukrajiny. Ukrajina zůstane teritoriálně celistvá, jak to predopládá Budapešťský protokol (správně: memorandum – pozn. L.S.). Když se moderátor Ransdorfa zeptal, jestli tedy ruští vojáci, kteří jsou nyní na Krymu, odevdou, pan europoslanc odpověděl: Ano, podle mého názoru odevdou.

Je tak naivní, nebo si z nás dělá blázny?

Neméně pozoruhodný úsudek projevil i jeho stranický šéf Vojtěch Filip. Také on byl povzán, jako předseda jedné z parlamentních stran, ve středu 12. března na Pražském hradě, kde se konala konference o NATO v příležitosti 15. výročí vstupu České republiky do aliance. Se zájmem jsem čekal na to, co on, předseda strany, která odmítla naši členství v této alianci, bude vlastně říkat. Přesněji: jakou nabídne alternativu. Jedenoduchá odpověď: Neorientovat se na NATO, ale na Organizační pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OSCE), která vznikla z někdejší Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě (CSCE). Shodou okolnosti ve dnech, kdy Filip tuo myšlenku aktuoval, sledoval celý svět, jak „systém OSCE“, praxi funguje. Organizačce OSCE vyslala na Krym paděsátičlennou neozbrojenou pozorovatelskou misi (včetně členů z ČR), ale ta se ani po opakovánoch pokusech na poloostrov nedostala. Neoznačení ozbrojení jmen na nelegálních hranicích „ukrajinských-krymských“ check-pointech zabránilo ve vstupu, na což hrozbu použití střelných zbraní; v jednom případě pállili po vzdachu. To vše za aktivní účasti Ruska, jednoho z členů systému OBSE.

Toto musel šéfkomunista Filip vědět, neboť incident proti pozorovatelům OSCE se udaly před tím, než on na Hradě vykládal své fašené vize. A aby toho nebylo málo: shodu okolnosti téhož dne, 12. března, pozorovatelé OSCE hlásili, že na oněch ilegálních check-pointech, kde jinž bylo zmnoženo vjet z ukrajinské strany na Krym, byli přítomni vojáci Ruské federace. Tím usvědčili Putina ze lži.

A co Vojtěch Filip? Je podobně jako Ransdorf tak naivní, nebo si z nás dělá blázny? V jeho případě je to o to děsivější, že je od loňského listopadu opět místopředsedou dolní komory českého parlamentu. □

Ruská okupace ukrajinského Krymu Pro ND Rudolf Jiříček

Velké demonstrace za osamostatnění Ukrajiny a jejího připojení k Evropě měly dostaly nečekaný obrat. Místní přetahování, kdo půjčí desítky miliard USD Ukrajině – zda to bude EU, USA nebo Rusko, došlo ke zvratu. Prorusky orientovaný prezident Janukovyc náhle zmizel a najednou se objevil už tradičně „zvací dopis o povolení cizích vojsk na území Ukrajiny, kterého Putin rychle vyslyšel“. Ruská vojska s neoznačenými uniformami okamžitě obsadila ukrajinský poloostrov Krym, o který nesmí přijít, protože odtud vzdály zasahovala do Středozemí sovětská Černomořská flotila. Přijat o tak významný vojenský prostor by znamenalo omezit ruské lodstvo na Severní ledové moře a nebo východoasijskou oblast Kuril. Pronrusky orientovaný Krym se prohlásil za autonomní republiku a jeho parlament přijal zákon o jeho připojení k Rusku. Ruská vojska se pak stáhla a nahradily je agresivnější sily domobrany ruskojazyčné moci, která v počtu 11 000 příslušníků střeží Krymský poloostrov. Autonomní krymský parlament též rozhodl, že v souvislosti s referendum o budoucnosti Krymu posílí hradby na hranici s Ukrajinou. Aby vytořili blokádu proti vyplutí ukrajinského lodstva, potopili ruští námořníci v noci ze středy na čtvrtok 5./6. března v zálivu Donuzlav v JZ části Krymu u přístavu Novozemre svoji protiponorkovou loď BPK 1134B Očakov r. v 1973, která byla součástí Černomořské flotily. Dlouhá 120 m leží na boku a část ji výčinná nad hladinu z dna hlubokého jen 9 až 11m. Uvedlo to šéf ukrajinského vojenského centra Dmitry Tymčuk a potvrdil min. obrany Vladislav Selezejv. Tim se zamezilo k jakémukoli odporu ze strany ukrajinského černomořského lodstva.

Způsob obsazování cizích států je z hlediska SSSR a Ruska stále stejný. Napadnou cizí stát, odvezou většinu jeho obyvatel do gulagu, přivezou do něj ruské obyvatele. Ti budou v referendu nebo přes jimi „demokraticky zvolený“ parlament odsouhlasit, že území patří tem, kdo v něm má většinu, a to jsou vzdály Rusové. Tak za 2.sv.války po dohodě Stalina s Hitlerem v r.1939 i po válce r.1945 i SSSR připojil ke svému území část Finska, Pobaltí, východní Polsko, východní Prusko, rumunskou Bessarábiu a severní Bukovinu i československou Podkarpatskou Rus. Z ní vystěhoval většinu maďarského a slovenského obyvatelstva a přivezl sem ruské občany, kteří se stali základem Zakarpatské SSR. Pouze v případech, kdy nebylo možno si státy přivlastnit, prosadili v nich Stalin komunistické vedení podléhající Moskvě. Prohlásil je za „lidové demokracie“ pod diktaturou proletariátu, který do toho neměl co mlvit. Jejich prezidenti se stali zástupci z ústředních výborů komunistických stran. Když to jinak nešlo, tak do Afghánistánu přivedly tanky a v nich už prezident Barack Obama.

V r. 1990 se odtrhla od SSSR ještě před jejím rozpadem Gruzia s prezidentem Eduardem Šervanadzem. Od ní se však oddělily dvě autonomní republiky Abcházie a jižní Osetie. Aby je přinutila Gruzia vrátit se zpátky a nerozvratit jejich stát, pokusila se je obsadit. Ale najednou byla sama napadená ruskou vojenskou intervencí, která obsadila nejen obě odtržené republiky, ale i část Gruzie, na jejíž území si pak dělali Rusi nárok. Oba autonomní státy okamžitě uznalo Rusko. R.1999-2000 Rusko za premiéra Putina dobylo Čečensko a přičlenilo ho stejným způsobem k Rusku. V r.2004 v prezidentských volbách na Ukrajině vystoupili dva kandidáti: Viktor Juščenko jako proevropský kandidát a Viktor Janukovyc prorusky dosazený kandidát. Juščenko byl otráven a musel být převezen na kliniku do Vídni, kde ho zahráli. Pak se stal prezidentem a premiérkou Julia Tymošenková. V r.2010 se zmocnil vlády proruský prezident Janukovyc a Tymošenková byla uveřejněna. Po příští rok 2015 se připravují nové volby prezidenta a Putin učiní vše, aby do nich byl dosazen jeho člověk i za cenu tradičně falšovaných výsledků voleb. Ještě bude pékné dusno.

Aktualizace k 19.3. (redakce):

Ruský prezident Vladimir Putin podepsal v úterý v Kremlu s představiteli Krymské republiky a krymského přístavu Sevastopol smlouvu o vstupu obou subjektů do Ruské federace. Ta následuje po obsazení Krymu ruskými jednotkami a následném referendu, v němž se pro připojení k Rusku vyslovilo téměř 100 percent obyvatel (vic než 100 percent bylo trapné a příliš nápadné).

Kam může někdejší agent KGB zaměřit svůj zrak teď?

Podle odhadu ruského ministerstva zahraničí žije mimo hranice Ruské federace na 25 milionů Rusů, přičemž Rusko jako devátý nejdinatější stát světa má na 144 milionů obyvatel (z toho je 81 percent Rusů, přes 116 milionů). Většina z těch 25 milionů Rusů, asi 17 mil. připadá na postsovětské země. Nejpočetnější ruská diaspora přebývá na Ukrajině, kde žije 8,3 milionu Rusů, největší podíl na obyvatelstvu, téměř 28 percent, mají Rusové v Lotyšsku.

I v některých dalších zemích světa žije početná ruská komunita. Podle různých odhadů se uvádí, že například v USA je to asi 3,4 milionu, v Německu až dva miliony a v Izraeli přes milion. Podle českého statistického úřadu bylo v Česku loni Rusů s trvalým nebo dlouhodobým pobytom asi 33 tisíc.

Podle generálního tajemníka Severoatlantické aliance Andersa Fogha Rasmusseně je vývoj kolem Krymu nejvážnejší hrozba pro bezpečnost a stabilitu Evropy od studené války. Aliance se podle něj musí opět zaměřit na hrozby blízké domovu poté, co léta bojovala ve vzdálených oblastech.

„Je to probuzení. Vývoj na Ukrajině je tvrdým připomínutím, že bezpečnost v Evropě nelze brát za zaručenou. Potřebujeme se zaměřit na dlouhodobý strategický dopad ruské agresi na naši vlastní bezpečnost.“ usoudil řef NATO v textu projevu na setkání s odborníky z ústavu pro politické analýzy Brookings Institution.

Rasmussen odsoudil připojení Krymu k Rusku. Obvinil Moskvu, že ve snaze „překreslit mapu Evropy“ nedbá na mezinárodní pravidla. „Tento druh chování jde proti mezinárodním normám a nemá své místo ve 21. století,“ zdůraznil Rasmussen, který se předtím v Pentagonu setkal s americkými ministry obrany a zahraničními agenty. Zdroj: Tyden.cz

Rusočeši si užívají luxusu občanství

Jan Šinágl

Bude smutné, pokud si už brzy tisíce Rusů, kteří k Česku necítí nic dobrého, budou říkat: „Ti Češi jsou ale hloupi, já je nesnáším, a teď mám jejich občanství.“ Od ledna Česká republika povoluje dvojí občanství. Zdaleka ne všechni o tom vědí. Nezájímá je to. Povolil - a co že má být? Právě 1. ledna začala invaze Rusů, kteří se stali českými občany. Občan už není cizinec, občana už ze země nikdy nevyhoštít. I když to bude zločinec nebo bude jen nenávidět svou novou vlast. Samozřejmě nemluvím o všech Rusech. Je spousta těch, kteří se naučili česky a jsou rádi za možnost zde žít. Mluvíme tedy o skupině uzavřené ve své komunitě. Česky téměř neumějí, baví se jen se svými krajanými, dívají se na ruskou televizi, čtou ruské noviny a nemůžou ani srozumitelně vysvětlit, proč se přestěhovali zrovna do Česka. Jde o poměrně velkou skupinu lidí. Bez rozpaků říkají: „Všechno se mi tady líbí, akorát Češi mě tady otravují.“

Jak nás vidí Rusové

Když si přečtete internetové diskuze ruských imigrantů, dozvijte se o sobě leccos. Příše se tu o hrozném make-upu Češek, propočených Češích s nemýtnými vlasy, hlasitém smrkáním, lakově „k naroveninám si dávají jenom kytky a pohlednice“.

To jsou všechny nárky. Pak přijde na řadu historie. „Já jsem sem tanky v roce 1968 neposlal, nemám se za co omlouvat. Češi by už o tom mohli přestat mluvit. Ať nejdřív vrátí ukrazené Kolčákovovo zlato. Sovětský svaz jim postavil metro, a oni jsou nevděční. Češi vyrábějí Němcům zbraně, kterými pak fašíst zabilí Rusy. Víte, že Heydrich hladil malého Havla po vlasech, protože jeho rodiče se s ním

vrátí domů, tak se urazí, řeknou, že jste Schwarzenbergův poskok.

Co vše získávají

Od 1. ledna mohou Rusové dostat české občanství (po pěti letech trvalého pobytu) a nevzdát se přítom občanství ruského, což bylo dříve podmínkou. S trvalým pobytém má imigrant v podstatě stejná práva jako rodilý Čech. S několika výjimkami - nemohou hlasovat ve volbách, být voleni, pracovat na ministerstvích, v policii, v tajných službách. Teď to Rusové s občanstvím budou moci dělat. Stannou se plnoprávní občany České republiky a dostanou garanci, že už je nikdo ze země nevyžene. S ruským pasem se mohou kdykoliv vrátit domů do Ruska a s českým cestovat bez víz po světě, třeba do USA.

Dokonce i procedury získání občanství mnozí začali podvodem. Právě to není přečin, jen takový trik. Ministerstvu vnitra trvá posouzení žádosti zhruba jeden rok. Proto mnozí podali žádost na konci minulého roku. Tehdy ještě nebylo nutné skládat nové zkoušky z češtiny a českých reálů. Mnozí by je nedělali. Protože posuzování žádostí trvá dlouho, občanství jim přináší už podle nového zákona, což znamená, že se nebude nutné vzdát občanství ruského. Dokud bylo nutné vrátit pas země původu, většina Rusů u občanství zájem neměla. A víte, že Rusové začali kampaň, aby se ruština stala oficiálním jazykem Evropské unie?

Petiční akce se chystá i v Česku. Pokud se ruština stane jazykem EU (což by bylo velmi podivné, protože Rusko členem Unie není), tak se Rusové dokonce ani nebudou muset učit jazyk. Žádostí o granty, žádoby k Evropskému soudu, to všechn-

tu akce. Když to tak půjde dál, proč bychom v Praze neodhalili památník padlým a raněným vojákům v srpnu 1968? Taky ho nějak hezky nazveme.

V Česku jsou zaregistrovány desítky ruských organizací, vycházejí zde několikery noviny v ruštini. Všechny podporují politiku Kremlu.

V České republice se také zrodila idea navrhnutá Putinu na Nobelovu cenu míru. V Mariánských Lázních žije člověk, který v minulosti kandidoval za Putinovu stranu ve volbách. Dnes je ohnivý bojovníkem za pravoslaví a odpůrcem „začátené evropské morálky“. Vede organizaci Ruský dům. Taky se muže stát českým občanem. I poslancem. Přijemná perspektiva...

Bude smutné, pokud si už brzy tisíce Rusů, kteří k Česku necítí nic dobrého, budou říkat: „Ti Češi jsou ale hloupi, já je nesnáším, a teď mám jejich občanství.“

5.3.2014 Mladá fronta DNES, str. 11 Názory, Kirill Shchelkov

Včera byla v ČT reportáž o ruských obchodech, bytích a čtvrtích v Praze, kde se postupně vytvářejí uzavřené ruské komunity. Ruské obchody jsou označeny jen azbukou, včetně popisu zboží. Máme zákon, který to umožňuje, nebo je porušován? Dobré mravy jsou porušovány zcela jistě. O tom samozřejmě ČT pomlčela. Jako občan České republiky se cítím diskriminován a uražen. To si nedovolí ani Vietnamci. Bohužel, nemohu oslovit Českou armádu v zahraničí, aby přijela zabránit mé diskriminaci, kterou provádí v mé rodné zemi menšinové etnikum jako by mu už země patřila...

Zdroj: <http://www.sinagl.cz/>, 8.3.2014

Pozn red.: Zajímavá je výhledka světoznámých lazní Karlovy Vary. Co krok, to azbuka, to ruština. Domy jsou prodávány do osobního vlastnictví stejně jako hotely. Restaurace jsou zušlechtovány a není sporu o tom, že se v nich jako majitelé usídili lidé, jejichž rodný jazykem je ruština. Chování korektní, obsluha na úrovni. Výborný signál mají ruské TV stanice. Dokonce existuje přímá letecká linka Moskva - KV.

Podle statistiky r. 2001 žije na území ČR 12 369 osob ruské národnosti, v lázních žilo r. 2004 na 491 ruských občanů na trvalý pobyt a 450 na základě víza nad 90 dnů (většinou movitější migranti). V r. 2011 jich v CR žilo celkem 30 282, v KV 571. Každý 25. člověk v Česku je cizinec. Podle ČSÚ jich žilo na konci loňského roku v zemi skoro 0,5 mil. Po porovnání s jinými zeměmi EU je podél cizinců v ČR mnohem nižší. Nejvíce jich žije v Praze. Jen mě napadá obava, aby nechť jednoho dne Putin svoji skupinu v KV zahrafoval. □

Připravila a foto : -vk-

přateli?"

Potom se přepnou do současnosti. Češi jsou asiště. Organizují Gay Pride. Na každém rohu nějakápornografie. Všichni jejich politici nenávidí Rusko a poklonují USA.

Když se podíváte do pražských novin v ruštini, dostanete pořádnou dávku současné moskevské propagandy. Titulky článků: Češi nadávali ruskému profesorovi, Češi zmlátili ukrajinského podnikatele, Učitelka ve školce plivala na ruského chlapce kvůli jeho přezvku. Máte pocit, že mnozí Rusové jsou tady ve vyhnání, rádi by se vrátili domů, ale nemůžou. Když se zeptáte, proč se ne-

buď možné psát ruský. Ve skutečnosti žádná petice nemůže změnit základní smlouvy Evropské unie, kde jsou oficiální jazyky vyjmenovány. To ovšem organizátoři petice nevěděli. Nedávno ruská komunita usilovala o to, aby v Praze vznikl Puškinův památník (na Puškinově náměstí). Básník zde nikdy nebyl, ale Rusové argumentovali tím, že by bylo dobré uctít jeho památku, když už tady máme náměstí. Hned po nevinném památníku následoval druhý. Ruský spolek veteránů válek v Afghánistánu v Praze odhalil památník vojákům internacionalistům a mítrovým. Politicky korektní název nemění podsta-

Každého ohromila přímo trysková rychlosť vývoje události v terénu na východ od Užhorudu: poslední neděli v únoru na slavnostní uzávěrce zimní olympiády v subtropické Soči bylo slyšet mezinárodní velebení ruského prezidenta Vladimíra Putina za velikánské úsilí na organizaci zajištění průběhu olympiády. O pouhý týden později a v první neděli v březnu bylo vidět první plakát s pojmenováním ruského prezidenta Adolf Putin coby symbolika zloducha a padoucha.

Tento bleskový zvrat od Putina laskavého k Putinovi bídáváci byl tématem v našem debatním klubu Cicero, a do vůně kávy se mísila se vzdechy. Dělal jsem poznámky do zápisu a jedním okem pozoroval paní Firlovou, která zpravidla vyhlíží laskavě, že by ji na klín vylezlo i to nejbázlivější dítko, jak rudne a její hezky obličeje se mění v jicen sopky před výbuchem, když poslouchala ty výrony pesimismu - že svět je kvůli Ukrajině a Putinovi na pokraji světové války.

Obvykle mluvčí v klubu hovorí vseď, ale Eva vstala a rázně odsunutá židle se převrátila s ranou, která komandovala pozornost, a zatímco jsem zvedal přední židle, Eva už mluvila:

:Když Adolf Hitler zabíral Sudety v roce 1938, činil tak se souhlasem a podpisem chabých spojenců na mnichovské dohodě; co dělá Putin, se jeví stejně jako co udělal Hitler ve jméně záchrany Němců před útlakem, ale dnes je to dramaticky odlišně; řekla Eva.

Napila se kávy a pokračovala: „Odlíšně je, že skoro celý svět je pobouřen zvolností Putina, stojí na straně svobodné Ukrajiny a odmítá machinace s referendem připojit Krym k Rusku, což Hitlerovi prošlo se Sudetami bez valné světové odezvy. Bylo ticho jak v kapli a Eva pokračovala: „A za druhé - Putin che-

ZAPOMEŇME POHODU, MRÁZ PRICHÁZÍ Z VÝCHODU

Pro ND Rosta Firla

zachránit vlastní kůži tímto blufováním nacionální kartu zvanou Krym v naději, že Ukrajinci nebudou bojovat za svou svobodu, tak jako nebojovali Čechoslováci proti invazi Germánů.

Ted Mervyn nevydržel a zamumlal: Chocé řít, že by Ukrajinci měli bojovat proti ruskému medvědovi?

„A proč by ne?“, řekla Eva; „copak Afgánci nevodili Rudou armádu za nos skoro 10 let? Copak Afgánistán není stejně veliký jako Ukrajina? Přes 400 000 kilometrů čtverečních - Ukrajina má o třetinu větší populaci, tedy 44 milionů, Afgánistán 30 milionů.“

Bylo velmi překvapivé, co Eva řekla, ale Fred se dal slyšet, že válka není pravdopodobná, a další se k němu připojil.

„Mýka!“, řekla Eva, objasnila svou pozici o své nenávisti k životu na kolenou, jak jsme prožili své mládí my, a neodustí svým praočtům a otcům a nezapomněli jsme tu krávdu shrbeného života.

„Teda, Eva“, ozval se Fred Slade, „nevěděl jsem, že máš takové válečnické sklonky a nevím, jak bys poslala své syny do války...“

„To je asi proto, Fred“, řekla Eva velice pomalu, „že neznáš Karla Čapku a jeho mistrovské dílo zvané Matka, ve kterém v závěru matka dává milovanému synovi pušku a posílá ho do války za svobodu v občanské válce ve Španělsku.“

„A na diplomaci v této válci nevřeš?“, optal se Jim Gees. „Věřila bych, kdyby v Bílém domě neseděl slabý Obama a nevybral si za ministra zahraničí mluvčího Keryho, který daleko raději mluví než koná a nehájí hvězdy a pruhy americké vlajky.“

Mervyn vychutnával tuto prezentaci silně baby, což si o Evě myslí, a optal se, proc řekla, že Putin bojuje v machinacích s Ukrajinou o vlastní kůží?

„To je vcelu zjevné, že Ukrajinci jsou stejně zhnusení s vladou autokratických kleptokratů, jakými jsou Rusové už dávno, když sledují své oligarchy stěhující se s nakradeným bohatstvím například do Anglie, (řekla například, aby neučarila Brita Mervyna). Bojující Ukrajina by mohla jako kostky domina strhnout Rusko k povstání proti kleptokratům a oligarchům, a proto musí Putin ukázat okamžitý výsledek své agresivity, a tím je Krym.“

„Jako Hitler ukázal Sudety, co bezboleスト dobývá území svým Germánům?“, vyslovil Fred. „Přesně tak“, řekla Eva. „Krym má být ten úspěch silného muže Putina, který je slabý a právě teď velice zranitelný...“

„Referendum na Krymu a připojení k Rusku by mohla být podle tebe ta zápalka v soudě ruského dynamitu?“, nedal si pokoj Fred.

„Možná“, řekla Eva, „anebo to bude start úprku Ukrajinců na západ; z Ukrajiny v posledních 20 letech odešlo skoro pět milionů Ukrajinců, což je 10% populace.“

A z Ruska odešlo více než 10 milionů Rusů a Putiniho nezbývá, než vztýčit ostnaté dráty aroze zed, aby neodešly za lepší budoucností další miliony; takže kromě svobody a demokracie nevidí pro tu zemí žádné jiné řešení: „A Eva si sedla, což znamenalo konec přednášky o povstání na Ukrajině. Cestou domů jsem se znova zeptal, jak to myslí a s posílením našich synů do války a Eva řekla, že chlap, co za něco nebojoval, zůstává celý život děčko. Ostatně, nevidí mobilizaci v Kanadě - striktně dobrovolná armáda.“

„To tvrdil Hemingway“, řekl jsem a Eva se usmála a řekla, že Hemingway byl chlap a já zase, že si sám prostřelil hlavu, když měl 62 let a přestal jsme o válce mluvit. □

KDO JE KDO V ND

Nové divadlo existuje již od roku 1967 a na svém kontě má přes 150 nastudovaných titulů, a kdyby se sečetla jména lidí, kteří jeho pomyslným dveřmi prošli, byl by to sloupec delší než tři stovky... Je potěšující, že i přes složitosti, které soubor při své existenci řeší, některá jména setrvávají po dlouhá léta. Kolik soubor a neděli pravidelně na prknech, co znamenají svět, zanechali, se nedá spočítat. Kolik hodin, kolik své energie, umu, práce a entuziasmu... Proč? Na to se snažíme nalézt odpovědi prostřednictvím ankety s herci, které jste si nechali, mili čtenáři-díváci, takřkažíkajíce za ležat na té vám zpríjemňují všechny dny. V dubnu dává Nové divadlo pohádku Hrátky s čertem, takže je tedy příležitost představit torontské aktéry z jiného než scénického pohledu.

RADKA TAMCHYNOVÁ (v roli Káči)

Za jakých okolností se stala členkou divadla? "Pár dní po přjezdu do Kanady v listopadu 1984 jsme šli s Kájou (manželem) do Limelightu na Polskou krev a s úzaselem jsme doslova zírali, čeho jsou Češi v emigraci schopni. A jelikož jsme oba zpěváci od dětí (já jsem dokonce hrávala jako dítě v Bohémě a v Jakobínovi v libereckém divadle F.X. Šaldy), tahle opera a koncept amatérského divadla nám učarovaly natolik, že jsme se snad na místě stali členy.

Moje první role byla v Perlách panny Serafinky v následující divadelní sezóně a vzpomínám si, jako by to bylo včera, na atmosféru v zákulisí, na scéně a na to, jak to bylo prima být součástí tehdy tak velikého a úspěšného souboru. Nezpomínejme, že to byla doba, kdy nikdo z nás nepočítal s tím, že se někdy v životě ještě domu podívá.

Divadlo mi dává kamarády, milé veče-

ry s vitaným programem, pocit sounáležitosti, duševní potravu... zkrátka, nemům si představit, že tomu třeba jednou bude konec.

Daleko radší mám komické role a lehké žánry, věřím, že mně i líp sedí. Taky jsem z lidí, kteří potřebují, aby je divadelní svět spíš pobavil a uvolnil, než přiměl k zamyslení. Složitá a těžká situace nám připravuje život sám, s těmi se potýkáme až dost.

LENKA NOVÁKOVÁ (v roli princezny Dišperandy)

Lenka přiletěla do Kanady v září 1991, členkou souboru je od r. 1993.

"ND tehdy hledalo nové taneční a pěvecké posily. Po telefonu jsem složila přijímací zkoušky ze zpěvu u Josefa Musila a bylo rozhodnuto." Má za sebou jeviště, taneční i pěvecké zkušenosti ze staré domoviny.

„Moje první role v ND bylo taneční a pěvecké křivoří v představení Podskalák s Josefem Zimou. Ve stejném roce jsem pomáhala s výrobou kostýmů v představení Revizor. První opravdová mluvená role přišla až v r. 1996 - jedna ze tří sester ve hře Čtvrtvylka aneb Stíka k večeři. O rok později jsem si zahrála s paní Emílií Vášáryovou v Divadelní komedii, a to byl doposud nejkrásnější zážitek v práci s hostující herečkou.

Potom přišly další role a roličky - v muzikálech Antonína Procházky jsem si nejenom zahrála, zapívala a zatančila, ale také mi v představení Holka nebo kluk byla svěřena choreografie tanečních a pěveckých vystupů. Od malinka jsem se věnovala klasickému baletu a v představení A. Procházky Ve státním zájmu jsem v parodii zabalela na špičkových Labutí píseň - moje rozloučení s baletem vůbec. Asi nejtěžší představení byly Lásky paní Katy s Jiřinou Bohdalovou (2009). Nikdo z nás nezapomene na představní Řeč (2011) pod takto výročnou hostující herce a režiséra Václava Dubnický. Z představení loňského roku mi přirostla k srdci role Ducha ve hře Rozmarný duch. Celkem jsem si v ND zahrála tušinu devatenáctkrát, blíží se tedy 20. výročí.

Proč jsem setrvala? Věrnost k hudbě a divadlu, uspokojení z toho, že divadlo přináší radost divákům (pokud se to povede)...

Divadlo mi dává spoustu přátel v souboru i z fand diváků. Na jevišti prožívám nejen život svůj, ale i osudy jiných. Můžu se odreagovat, dýchat zvláštní ovzduší sounáležitosti, vůni šminky. Mám ráda i chvíle v zákulisí, divadelní zkoušky, zmatky, dohadu, legrácky, napětí i obavy. Mám ráda okamžíky, kdy se vzájemně s druhými potřebujeme, kdy jsem si blízcí, kdy si podávám ruce, jeden druhého taháme z bryndy na jevišti a pochládime se přátelskými slovy.

Díky divadlu jsem vlastně navázala hudební spolupráci s Josefem Musilem i s Muzikou na rohu Jirky Grosmana, se kterou jsem natočili tři CD, a pracujeme na dalším. Když čas dovolí, zapívám s i s country kapelou Klíčka. Bez divadla - a hlavně bez zpívání - by mi v životě něco chybělo.

A musím dodat, že mám ráději role komické. Jsou sice velice náročné, ale dá se s nimi pohrávat, pomazlit a jsou u diváka vděčné... □ Připravila a foto -vk-

Když tady byl v roce 2009 Adolf Toman a režíroval Ostře sledované vlaky, tak přivedl do divadla svého kamaráda Ludka Bognera. Luděk se mi po Adolfově návratu do Čech občas ozval; někdy i přišel na návštěvu, vždycky plný zajímavých historek. Potom se na nějakou chvíli odmlčel a život šel dál. Když mi Pepíček Čermák na podzim řekl, že by nějaký pán chtěl s naším souborem nastudovat Drdovy Hrátky s čertem, kde by mě bylo napadlo, že je to Luděk. Až když mi poslal na Ludka kontakt, věděla jsem, o koho jde. S velkým nadšením jsem

přivítala tuto spolupráci a potvrdilo se, že to bylo rozhodnutí dobré. Luděk svým nadšením zapálil členy celého souboru. Je to velká hra, co se obsazení týče, a budeme potřebovat každého, kdo chtě přidat ruku k dílu. Zkoušíme o sto šest a krátme si mrazivé večery tím, že se scházíme v teploučké zkušebně a tvoríme. Luděk všem přesně, co chtě, jak říká - to nechci já, ale ta hra to potřebuje. Ale tady to nekončí, Luděk na každou zkoušku přinese nějakou „novinku“, kterou ve „volné chvíli“ vyrobí, jak sám říká, dělá to po nocích, protože přes den je

zaneprázdnený svým povoláním. Je totiž filmář. Takže už máme plno rekvizit, připravuje scénu, sijeme kostýmy - a na všem tom děláni zanechává svoji tvorou stopu. Je úžasně sledovat tohle lidské dynamo, tu úžasnou energii, nápady a zápal pro připravované představení. Zima, která je tohoto roku velice krutá, pomalu bude za námi, až se s vámi, naši milí diváci, sejdeme na našem dubnovém představení. Luděk, díky za tvoje nadšení, a vám slibují, že se máte na co těšit.

Dáša Beláčková, za výbor ND

Byl konec listopadu 1966, když přijel Luděk Bogner do Kanady. Pamatuje si docela jasné, že to vypadalo bezmála jako dnes - zima, sníh - a že přiletěl z Vídni, kde bylo docela hezké počasí. "Měl jsem tady pár kamarádů, anglicky jsme moc neuměli, ale tak nějak jsme se do toho živila dostaly, a najednou jе z toho bezmála paděsil let."

Odvedl si svoji profesionální práci filmáře a má zato, že by dnes mohl dělat už jen to, co ho těší. Svým tichým přiběhem připomíná ty, co se přes ne přiliš vlivně zázemí přece jen dostanou k tomu, v čem se hledali a v čem se také našli.

Narodil se ve vesničce pohádkového jména Domanínek - se sedmi baráky, mlýnem a pilou. Už dávno neexistuje. Rozkládala se kousek od Žďáru nad Sázavou. Válka byla v plném proudu, psal se rok 1941, a rodiče se nanovo přestěhovali z rušné Prahy

a ní a jeho stylizace apod. Vite o někom lepším, kdo by mohl být zejména amatérskému divadlu tak všeobecně prospěšný?

„Skrze tuš školu jsem se dostal až

nomovaných divadel ještě doma. Po válce se vrátil do vlasti a stal se uměleckým maskérem pražských filmových ateliérů na Barrandově.

„A tento pan Hrdlička maskoval v 56.

Kdo je Luděk Bognner?

do zákoutí jižní Moravy v přesvědčení, že se tam bude žít poněkud lehčejí. Největším problémem té doby bylo jídlo. Tatínek by velice šikovný krejčí, takže se obživu našel snadněji. Ale ani později, když se manželé rozvedli, po válce se odstěhoval do Trutnova na severovýchod Čech, neměl problém. Město bylo jako vylidněné, chyběly mladí lidé. Hodně jich skončilo své životy ve vělečné vřavě. „Mně se v Trutnově líbilo - hory, lyžování,“ vzpomíná Luděk. „A kraj, který byl postihzen za války záborem nacistů, později vylidněn odsunem Němců, se postupně probouzel k životu. Otec pracoval u soukromníka, ale rok '48 všechno změnil... Mne politika nezájímala, byl jsem mladý a chtěl jsem dělat, co mě bavilo - rád jsem maloval. Byl jsem nejstarší a jediný kluk, po mně přišly čtyři sestry.“

A když přišel čas, uvědomil si Luděk, že na studia vlastně nechce. Znal hodně vysokoškoláků a studoval mu připadal jako velká dřina. Jenže, jak to bývá, náhoda jeho zatím nedefinovatelného zájmu ho přivedla do maskérské a vlastenické školy v Hradci Králové. Zdá se, že založením výtvarníka se Luděk pro tuš školu přiměl narodil. A i dnes v tom malém Česku existují střední odborné školy tohoto obsahu dokonce tři.

Jsou založené na osvojení si příslušného uměleckého řemesla, jako je ovládání materiálů, technik jejich zpracování, fotografování paruk, líc-

na vyhlášený Barrandov. I když jsem tam nepracoval, ale potkal jsem se se zajímavými lidmi. Třeba takový umělecký maskér Gustav Hrdlička...?“

Není divu, že byl pro výtvarně talentovaného chlapce zajímavý. O tomto věhlasného vlastenáři se pělo už za dob jeho tátu Augusta stejně příjmení. Luděkův vzor Hrdlička, nařízený ještě za Rakousko-Uherska, se svým uměním ledabyle živil v Itálii jako šéfmaskér filmových ateliérů Cinematograph v Rímě pod jménem Gusta-

vo Hrdlička (někdy jako Hrdliška). S Italskou kinematografií spolupracoval jako maskér na více než sedmdesáti filmech, za druhé světové války působil také v italském divadle Canta-chiaro italské herečky Anny Magnani, když předtím obešel hned několik re-

chyňův Královský Horský Kavalír. Horský Kavalír je vůbec oblíbeným místem filmářů. Tam jsem se díval dalekoholedem do Německa. Pamatuji si, že ráno v devátém hodinách nastartoval mercedes a jel do kostela. ► 14 Kostel zvonil, vesnička byla

Fotomontáž Adéla Kodroňová

Questions around Ukraine, pg. 1

Good Bye Mother, pg. 8

Havel's The Memo in Toronto, pg. 9

ENGLISH
LANGUAGE
SUPPLEMENT

MARCH 206, 2014

No 6 (2842)
Volume 65 • \$2.00Published every other Thursday
26 issues in 24 mailings a year
ISSN 08329-2668

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

Pravda vítězí!

CZECH AND SLOVAK BI-WEEKLY NEWSPAPER www.masaryktown.ca

Prime Minister Stephen Harper Comments on the Situation in Ukraine

March 3, 2014 - Today, while in Toronto Prime Minister Stephen Harper today delivered the following remarks on the troubling situation in Ukraine:

"The situation in Ukraine remains extremely serious for global peace and security.

"Canada and its G-7 partners have spoken with one voice in condemning President Putin's military intervention in Ukraine. "We call once again on President

I've also spoken today with the Prime Minister of Ukraine, and I've said the following to the people of Ukraine on behalf of Canadians: Canada pledges ongoing friendship and steadfast support for your efforts to defend your sovereignty, and to restore economic and political stability."

Source: <http://pm.gc.ca/eng/news/2014/03/03/statement-prime-minister-canada-situation-ukraine>

Putin to immediately withdraw his military.

"President Putin's actions have put his country on a course of diplomatic and economic isolation that could well see Russia exit the G-8 entirely.

"Canada has suspended our engagement in preparations for the G-8 Summit planned in Sochi.

"We have also recalled our Ambassador to Russia, cancelled any Government representation at the Paralympic Games, and I've instructed officials to review all planned bilateral interaction with Russia.

"I would also note the resolution put before Parliament today and encourage its immediate passage by all political parties.

"We will continue to work closely with our G-7 partners and our allies.

RUSSIAN SOLDIERS TRAINING IN CANADA GIVEN 24 HOURS TO LEAVE COUNTRY

Andrea Janus, CTVNews.ca

Nine Russian soldiers who were participating in military exercises in Canada have been expelled from the country, as Ottawa continues to denounce Russia's military intervention in Crimea, CTV News has learned.

A government source confirmed that the soldiers were informed Thursday afternoon that they had 24 hours to leave Canada.

Six of the soldiers were in Saint-Jean, Que., where they were learning English and French. Another two soldiers were participating in a training program at 5 CDSB Gagetown, and the ninth soldier was teaching Canadian soldiers Russian in Gatineau, Que.

The move comes days after Prime Minister Stephen Harper announced that all planned bilateral activities between the Canadian Armed Forces and the military of the Russian Federation are suspended, including exercises such as NORAD's Exercise Vigilant Eagle. On Thursday, Harper said the government would not recognize the results of a referendum in Crimea on whether to join Russia because the region is "currently under illegal military occupation."

Lawmakers in Crimea voted unanimously Thursday to leave Ukraine and join Russia. They have scheduled a referendum for March 16 so voters can weigh in on the decision.

The vote was denounced by the international community. In his statement, Harper once again criticized Russia's incursion into the Crimean peninsula as "an act of aggression, a clear violation of Ukraine's sovereignty, and of international law."

"Canada will not recognize a referendum held in a region currently under illegal military occupation. We will continue to view the situation in Ukraine with the gravest concern and will continue to cooperate closely with our G-7 partners and like-minded allies," the prime minister said in a statement.

Later, after question period, Foreign Affairs Minister John Baird said "you can't have a valid referendum in 10 days."

"It's unacceptable and it's wrong and we won't recognize it," he told reporters in the foyer of the House of Commons.

Source: <http://www.ctvnews.ca/mobile/politics/russian-soldiers-training-in-canada-given-24-hours-to-leave-country-1.1717172>

Photo wikipedia

Dear Friends, MMI members and Associates

I would like to express my thanks and appreciation to all donors - supporters of the restoration project of the "Crucified Again" monument located on Masaryktown.

Plans for the restoration started in June 2013. The target date for unveiling the restored monument is July 2, 2014. To proceed according to plan, the project will start as soon as weather permits.

Some people may not be aware of the monument's importance. Twenty five years ago this monument was erected in the memory of all political prisoners in Czechoslovakia. At that time all funding was donated by people who believe in Liberty and Humanity.

This is the time to show that our beliefs did not fade away. With the support of the Czech and Slovak community and friends we will do it again.

Donations supporting the monument restoration are getting closer to the needed sum of \$15,000 for this project. At this point we are still looking for \$3,000 dollars to reach our goal and winning number. Please let all your friends and associates know of this project, and encourage them to help.

This monument should serve as the reminder to future generations, in sincere memory of ALL those for whom this monument was erected.

On behalf of all Masaryk Memorial Institute board members Jecmen, Frantisek, President

Thanks to: Frederic Sirotek – Ottawa ON, CSSK Hamilton ON, Mrs. Jitka and Mr. Pavel Bresky – Toronto, Mrs. Martha and Mr. Jerry Vydra – Mississauga ON, Mrs. and Mr. J. Zemanek - Toronto.

New Canadian citizens in February 2014

Ottawa, February 28, 2014 — More than 19,200 people from 193 countries have become Canadian citizens at citizenship ceremonies held across Canada over the month of February. This is almost 100 percent higher compared to the same period last year (February 2013) when approximately 9,980 people were granted citizenship across Canada.

At 220 citizenship ceremonies held across the country this past month, from school gymnasiums, to Citizenship and Immigration offices, to city halls and hotel conference rooms, Canada has welcomed our newest citizens.

These high numbers demonstrate that the system is becoming more efficient and the backlog of citizenship applications is decreasing, helping more people realize their dream of becoming Canadian sooner. The government's proposed changes in Bill C-24, the Strengthening Canadian Citizenship Act, will also reduce wait times by streamlining the decision-making process for citizenship. It is expected that these changes will bring the average processing time for citizenship applications down to under one year ➤ 10

When she died Feb. 20 at age 100 in a nursing home in Tabor, a village south of Prague, she was a Czech celebrity. That afternoon she had received a visit from the President, and a tabloid headline the following day announced, "She Saw President Zeman ... And Then Died."

"Your history always eventually comes back at you, no matter where you are in the world," she wrote in her 48-page autobiography, *Dreams and Memories*, published last year.

In the chaos of postwar Europe, a tireless 31-year-old Josefina Napravilova set out to find Czechoslovak children who had been scattered by the Nazis, and take them home. Following tenuous leads and vague hunches, she hitched rides across the countryside, often in the back of military trucks. She slept on benches in train stations. She relied on her knowledge of several languages, and had a remarkable gift for detective work and meticulous documentation. In the end, she found about 40 children.

The Nazis had sent hundreds of them from occupied Czechoslovakia to concentration camps. Many had been killed, but some were placed with SS families, given German names and forced to assimilate.

Such was the case with the children of Lidice. Most infamously, on June 10, 1942, Hitler ordered that the village, near Prague, be wiped off the map as an act of revenge for the assassination of high-ranking Nazi officer Reinhard Heydrich (known as Heydrich the Hangman) days earlier in Prague. Czechoslovak parachutists, sent from England, had orchestrated the attack, so Hitler directed his rage at their compatriots. All the men of Lidice were rounded up and shot, the women were sent to Ravensbrueck concentration camp, and of the village's 105 children, most were sent to a Nazi extermination camp in occupied Poland and only 17 were spared. One of them was 8-year-old Vaclav Hanf.

The boy was placed with the family of a German SS officer, with his sister, but he rebelled, so he was sent to a Hitler Youth military camp. When he refused to co-operate, there, an SS officer smashed his left knee. He was moved from camp to camp and at one point he was shot in the left arm, but he recovered.

In 1945, Mrs. Napravilova found Vaclav, then 11, at a displaced persons camp in Salzburg. She was pushing her way through a crowd of 200 children, repeating the Czech words for mother, father and grandmother, hoping to trigger early childhood memories. Vaclav stepped forward, saying he was Czech, but he had no documents to prove it. Only when the boy identified a picture of his mother and father, as well as an old school photo from Lidice to the officer in charge, was he free to leave with Ms. Napravilova and return to Prague by train. She took him into her home for several days, and they celebrated Christmas together with her husband. They bonded, and Ms. Napravilova, who had no children, offered to adopt Vaclav. But his sisters had also returned home, and he was sent to live with them instead at their uncle's

JOSEFINA NAPRAVILLOVA RESCUER OF CHILDREN

KATERINA CIZEK, Special to the Globe and Mail

home near Lidice.

"She was an incredibly kind woman. I loved Mrs. Napravilova and I will never forget her. I called her my second mother," Mr. Hanf said.

Josefina Napravilova was born on Jan. 21, 1914, in Plzen, a bustling Austro-Hungarian city west of Prague. She was the only child of Adolf and Bohumila Gottfried. When she was six months old, her father left to fight in the First World War, and

she wrote,

Family friend Gillis Rosborg, the Swedish consul in Prague, told her about the flood of people drifting into Prague from the concentration camps. Ms. Napravilova joined the Red Cross and spent long days handing out food stamps and clothing. As the people and their stories poured in, she began to document missing family members in her notebooks.

he never returned, remaining instead in Trieste, Italy, to build a factory. Josefina grew up in her mother's care, in a modest home in Plzen. They attended the theatre together every Thursday evening. She had lessons in music, dance and languages. Her mother instilled in her strong values of humanism and social equality, rooted in the burgeoning Czech cultural nationalism of the time.

"My mother was my lifelong role model," Ms. Napravilova wrote in her book.

Her first love was a young poet named Miloslav Matasov, but she left him behind in Plzen when she moved to Prague with her mother to attend law school. Her studies were abruptly halted in 1939, though, when Charles University was closed during the Nazi occupation.

She met and quickly married Karel Napravil, a wealthy banker. They moved into an apartment on Karlovo Namesti, in central Prague.

While she was resting after lunch at the apartment on Feb. 14, 1945, her life took another abrupt turn. American forces dropped 152 tons of bombs on Prague. The bombs fell just out her window, and she said she was lucky to survive. That day, 701 people died and 1,184 were wounded. She ran out into the streets to help the injured. She said she felt an urgent calling to do it.

In May, she joined the Prague Uprising, a battle to liberate the city from the German occupation. She filled in at Karlovo Namesti hospital, next to her apartment, improvising as a nurse while those who were better qualified were stuck behind barri-

"At first I fainted during the amputations, but I eventually got used to it,"

Meanwhile, Mr. Rosborg had heard that 15 Czech girls released from Ra-

vensbrueck were stuck in Smaland, Sweden. He asked Ms. Napravilova to travel there and help them return home.

Her treacherous journey to find missing children had begun. The girls' recovery was fairly straightforward, but she quickly found more difficult cases: The children Hitler had attempted to assimilate into Nazi Germany. Her efforts were complicated by the fact that toward the end of the war, the Nazis had relocated many children to the countryside. Ms. Napravilova crisscrossed Germany and Poland, then went back to Sweden and Austria.

By the spring of 1946, she had helped recover several dozen Czech and Slovak children.

"The greatest reward is to see joy in the eyes of children ..." she wrote in her memoir. "I could never have children of my own, but in the end, I like to think I had 40 children. They were all between the ages of 2 and 15 when I found them."

In 1947, she followed her husband to Vienna. But as the Communist regime gripped Czechoslovakia, they soon realized they could not return to Prague. Her husband died of a heart attack a year later. She joined the International Refugee Organization, and in an ironic twist, began helping Czechs flee to Austria. Consequently, she was stripped of her citizenship, and became stateless.

Friends in Canada helped her emigrate, and she landed in Halifax on Dec. 6, 1949, moving on to Vancouver, where she found a job as a bank teller at CIBC. Her talent for detective work undoubtedly contributed to her eventual promotion to auditor, which saw her reviewing financial records. She retired in 1979, but worked at the bank occasionally for another four years, especially at tax time.

"Computers were coming in, but I used my old, tried and true methods to find errors and mistakes." She retired to Guelph Ont., and began a routine of feeding swans on the river. She never remarried.

Her volunteer work never stopped, though. Shortly after her arrival, she organized other Czechs to make it to Canada. In 1956, she helped Hun-

garians come, and in 1968, in the aftermath of Prague Spring, she helped yet another generation of Czechs emigrate.

She celebrated Czech holidays, and wrote her mother a letter every week

Sunday, I wrote to my mother," she said.

When the Velvet Revolution erupted in Prague in 1989, Ms. Napravilova was there, supporting the students in the streets, taking them food and other supplies.

"Throughout her life, she showed up to help, at all the key moments in Czech history," said Jiri Fiedor, a documentary filmmaker who interviewed Mrs. Napravilova for a program titled *Unsung Heroes*.

"Throughout my time in Canada, I always wondered if 'Little Vaclav' Hanf was still alive," she wrote in her memoir.

In 1994, she returned to live in the Czech Republic. One day in 2000, her neighbour showed her a newspaper article in which Vaclav Hanf named her as the woman responsible for his safe return to Lidice. She contacted him and they met. They held hands, cried and called each other mother and son. Their friendship instantly resumed, 55 years later. He and his family visited her frequently, and in 2009, when she could no longer live independently, Mr. Hanf offered to take her into his home.

"We wanted to have her come and live with us where we could take care of her," Mr. Hanf said. "But the doctors wouldn't allow it."

She sold her villa and moved into a nursing home in Tabor, south of Prague, where she received frequent visits from friends, journalists, politicians and Mr. Hanf's large extended family. She was awarded numerous honours, including a Masaryk Medal, and an honorary citizenship to the village of Lidice. She was still translating Czech poetry into English, and penned her memoirs at age 99.

She died in her sleep one month after her 100th birthday.

At her funeral in Tabor on Feb. 27, Vaclav Hanf, 79, laid a wreath with a banner reading, "For my Second Mother." □

To submit an *I Remember*: obit@globeandmail.com

Source: <http://www.theglobeandmail.com/news/world/josefina-napravilova-second-mother-reunited-czech-families/article17382712/?page=all>

Photo: <http://www.theglobeandmail.com/news/world/in-pictures-josefina-napravilova-czechoslovakias-heroic-mother/article17382767/?from=17382712>

Published Friday, Mar. 07 2014, 7:30

		FULL NAME ROM ET PIERRE ИМЯ И ФИОЛЮМ FAMILIEN- UND VORNAME Josefina Napravilova geb. Gottfried	21.1.1914
		PLACE OF BIRTH END DE RESIDENCE Место рождения Geburtsort Karlovo Namesti, Plzen, CZE	Wien XXIX, Obersteinerstrasse 7/5
		DATE OF ISSUE DELIVRE A LE Число выдачи DATUM DER AUSGABE 16.9.1949	VALID ONLY WHILE DOCUMENT REMAINS IN USE Лейтвентельно только до GELTET NUR WENIG JAHRE
		R. LEGAL AND POLITICAL PROTECTION ONLY	PM EST, Last updated Friday, Mar. 07 2014, 7:34 PM EST

until her death in 1972. "That was my religion. Instead of going to church on

Thought For Food Production presents the Canadian premiere Vaclav Havel: The Memo (Vyrozumění)

Thought For Food is proud to present the Canadian premiere of Paul Wilson's new translation of Vaclav Havel's The Memo. This hilarious satire of office life is also an incisive examination of politics and bureaucracy.

The Memo is a parody of bureaucratic banality instantly recognizable to anyone who has ever dealt with a large organization. Full of absurd characters, ridiculous situations and an undercurrent of political satire, this intellectual comedy will make you laugh – just before it makes you think.

Vaclav Havel was one of the twentieth century's leading playwrights as well as being an accomplished statesman (President of the Czech Republic, Honorary Companion of the Order of Canada) and The Memo is a masterpiece of absurdism. With this fresh new edition by Governor General Award-winning translator, Paul Wilson, Thought For Food explores the terrifying, comical parallels between Communist Czechoslovakia and modern-day Canada.

The Memo (Wilson, trans.) is presented by special arrangement with SAMUEL FRENCH, INC.

SYNOPSIS

The play begins with Andrew Gross, the managing director of an unnamed organization, receiving a memo written in a language unfamiliar to him. He soon discovers that this is Ptydepe, an artificial language that has been introduced to the organization by his deputy director with the intent to streamline office communications. Gross is determined to stop Ptydepe, but must first translate his memo to find out the results of his recent performance review.

Gross soon discovers that anyone who receives a memorandum in Ptydepe can only be granted a translation if they have been certified in the new language. „In other words,“ he muses, „the only way to learn what is in one's memo is to know it already“. Ptydepe causes chaos in the firm and Gross finds himself demoted to staff watcher, where his job is to monitor other employees.

Eventually he persuades a secretary to make an unauthorized translation of his memo—which turns out to be a document praising his opposition to the spread of Ptydepe. Restored at last to his post as director, Gross is so depersonalized that when the secretary appeals to him to keep

her from being fired for translating his memo, he cannot even put in a good word for her. It might jeopardize his job in which he is „attempting to salvage the last remains of Man's humanity...but I must go now, and have my lunch.“

Director Tyler Sequin

PLAY HISTORY

First performed in 1965, The Memorandum was the second of Havel's plays produced at Prague's Theatre of the Balustrade, where he was then literary manager. The play made its American debut in 1968 at the Public Theatre in New York where it won an Obie Award for best foreign play.

VACLAV HAVEL (playwright)

Havel began co-writing plays during his military service in the 1950s and his first solo play, The Garden Party, was staged in 1963. His plays satirised the absurdities of life under communist rule, but his work was banned after the reformist Prague Spring of 1968 was crushed by a Soviet-led invasion.

By the late 1970s he had become Czechoslovakia's best-known dissident and he was imprisoned several times. He helped found the Charter 77 movement for democratic change. When communist rule unraveled in late 1989, he was elected president by the interim coalition cabinet. He resigned in 1992 after Slovak nationalists successfully campaigned for the break-up of Czechoslovakia.

He was elected the first president of the Czech Republic in January 1993, serving until 2003 when he resigned due to his deteriorating health. After his political career, Havel returned to literature and his last play Leaving made its American debut in 2008 (translated by Paul Wilson). Adapted from various sources, mainly the BBC's report on his death in 2011.

Among other awards, Havel was the recipient of the Order of Canada (Honorary Companion), and the US Presidential Medal of Freedom.

Vaclav Havel passed away in 2011 from a respiratory illness.

PAUL WILSON (translator)

is a freelance journalist, magazine editor, radio producer and translator

of Czech literature. Paul spent ten years in Czechoslovakia (1967-1977). He was eventually expelled by the Communist government for his association with the dissident movement, particularly for his involvement with the underground music scene as a member of the legendary rock band, The Plastic People of the Universe.

He has contributed essays, articles and reviews to many North American and European publications, including The New Yorker, The New York Review of Books, The Globe and Mail, The Toronto Star and other literary and general interest magazines including The Walrus, which he helped establish as deputy editor, Saturday Night, where he was Senior Editor from 1998-2001, The Idler (Associate Editor, 1988-1992), and Books in Canada.

He has translated many plays, essays, books, and speeches by Václav Havel. His translation of The Engineer of Human Souls, by Josef Skvorecky, was awarded the Governor General's Award for Fiction in 1984, and his translation of Ivan Klíma's My Golden Trades was short listed for the Independent newspaper's International Translation Award in 1993.

The Memo is one of four plays by Václav Havel that Wilson has translated for the stage. The other three are The Beggar's Opera, Guardian Angel, and Havel's last play, Leaving, which received its North American premiere in Philadelphia's Wilma Theater in 2010.

THOUGHT FOR FOOD

Established in 1994, Thought For Food is a Toronto-based company that began as a summer project for university and high school students. Fifteen years and fourteen productions later, the company remains dedicated to showcasing the talents of emerging artists.

Originally just a play on words, in 1997 the company decided to live up to its name. To date we have collected over 250lbs of food for various Toronto area food banks by offering discounted tickets in exchange for donations.

A workplace comedy that proves just how inefficient "efficiency" can be! THE MEMO is open for business April 23rd to May 10th at Unit 102 Theatre, 376 Dufferin St. W, Toronto.

More: thought4food.ca or http://www.thought4food.ca or info@thought4food.ca. Adm. \$25 Photo by vk: Actors of The Memo □

The right music helps achieve relaxation, calming the nerves, - and after this comes the mental peace and quiet... The impact of music on people ... It should be borne in mind that within each genre there are a variety of styles. Some of them are active and have energy, while others are passive and help relax...

Jazz, blues, reggae and other musical and dance forms, which are based on African expressive melodies, can cheer up and inspire, to give vent to joy, to dispel sadness, humor and irony to sharpen, enhance sociability...

Jazz is a musical style that originated at the beginning of the 20th century in black communities in the Southern United States... It was born out of a mix of African and European music traditions. Its black African pedigree is evident in its use of blue notes, improvisation, polyrhythm, syncopation and the swing note... From its early development until the present day jazz has also incorporated music from American popular music..

The Jazz Age was a movement that took place during the 1920s, or the Roaring Twenties, from which jazz music and dance emerged with the introduction of mainstream radio and the end of the war. This era ended in the 1930s with the beginning of The Great Depression but has lived on in American pop culture for decades. With the introduction of jazz came an entirely new cultural movement in places like the United States, France and England. From 1919 Kid Ory's Original Creole Jazz Band of musicians from New Orleans played in San Francisco and Los Angeles where in 1922 they became the first black

Jazz symbol - Louis Armstrong Did you know?

jazz band of New Orleans origin to make recordings... However, the main center developing the new „Hot Jazz“ was Chicago, where King Oliver joined Bill Johnson. That year also saw the first recording by Bessie Smith, the most famous of the 1920s blues singers...

Bix Beiderbecke formed The Wolverines in 1924. Also in 1924 Louis Armstrong joined the Fletcher Henderson dance band as featured soloist for a year, then formed his virtuosic Hot Five band, also popularizing scat singing...

LOUIS ARMSTRONG - A BLACK BOY WITH A JEWISH STAR

Louis Armstrong (August 4, 1901 – July 6, 1971), nicknamed Satchmo or Pops, was an American jazz trumpeter and singer from New Orleans, Louisiana.

The grandson of black slaves, this boy was born in poverty-stricken quarter of New Orleans known as "Back of Town"... His father abandoned the family when the boy was still an infant. His mother was a prostitute, and the boy had to live with his sister by his grandmother...

He showed early musical talent, and together with three other youngsters, he sang in the street quartet, so that the first of its earnings was a trifle, you petition the streets of old New Orleans...

Seven-year boy was sorry, and warmed himself at the Jewish Karnofsky family recently immigrated to America from Lithuania. At first they just let him "work" at home to feed the ever hungry child...

Then he began to stay overnight in the house of the Jews, for the first time in his life he was treated with kindness and affection ... When he went to bed, Mrs. Karnofsky Russian lullaby sung to him, and he sang it ... Later, he learned to sing and play a lot of Russian and Jewish songs...

Over time, the boy has actually become an adopted son in the family... Karnofsky gave him money to buy his first trumpet, as is customary in Jewish families, they really admired his musical talent

Later, when he became a professional musician and composer - he used the Jewish melodies in such compositions as the St. James Infirmary and Go Down, Moses...

Negro boy grew up and wrote a book about a Jewish family who adopted him in 1907 ...

In memory of them until his death, he wore a Star of David, and told me that it was in this family, he learned "how to live real life and determination."

In 1922, Louis Armstrong moved to Chicago, it was his professional career .. He soon became one of the best-known jazz artists in their home country - and now his name is one of the best known around the world - has become a symbol of jazz...

When asked about his religion, Armstrong would answer that he was raised a Baptist, always wore a Star of David, and was friends with the Pope... Armstrong wore the Star of David in honor of the Karnofsky family, who took him in as a child and lent him the money to buy his first cornet. Louis Armstrong was, in fact, baptized as a Catholic at the Sacred Heart of Jesus Church in New Orleans, and he met popes Pius XII and Paul VI, though there is no evidence that he considered himself Catholic. Armstrong seems to have been tolerant towards various religions, but also found humor in them...

Source. <http://marija-music.blogspot.ca/2012/05/jazz-symbol-louis-armstrong.html>

Satchmo: My Life in New Orleans: [Hardcover],

Louis Armstrong (Author) Louis Armstrong, In His Own Words: Selected Writings □

Some years ago Michaela and I were flying from our trip to Hawaii. We did not get our seats together and although the airlines and flight attendants were supposed to help they did not. Michaela was young, the flight was long, and our assigned seats far apart, so I was trying to get my daughter next to me. I was just reading book about Buddhism. It was a chapter on how it is important to be kind and to help others. Life is not always easy (I should say life is MOSTLY not easy), but people can make it easier if they would be nicer. I asked the people sitting next to Michaela, an older couple in colorful dresses, if they would be willing to split up for us to sit together. For some reason I thought they would understand. They did not even look me in the eyes when they were saying, "No way!" I looked around and sought help from the passengers around. Somebody on this flight must be a good person and would be willing to change their seat with mother and young child, right?! I looked and asked and looked again but nobody was willing. The engines were roaring and the flight attendant was pushing everyone to their seats, including me.

I took one last chance and tapped on the young man's shoulder who was sitting right next to me. He was holding hands with his girlfriend or probably a new wife, because Hawaii gets a lot of honeymooners. That's why I did not want to separate them and asked them last. They also had their head phones on and were reading a book (one book together). I said that I was really sorry to bother them. They looked at me, looked at each other, and then he as-

Pay It Forward

By Katerine Dehning

ked his girlfriend-wife if it is alright with her if he goes sit somewhere else. She said of course. I waved at Michaela who was watching me from the other side of the plane, bravely holding her tears back. I was so happy that I almost kissed the young couple on their suntanned cheeks. The plane took off, my happy child was now sitting next to me and I promised myself that in the future I will pay it forward.

My chance to pay this favor forward came last spring. I was on a flight from Philadelphia to Los Angeles (by myself). I got one of the best seats on the flight! An aisle seat right in the front. The flight was totally full. Few minutes later a young man came and sat next to me. But he kept turning back as if he was looking for someone. He was also extremely good looking (did you ever noticed that a lot of the passengers on flights to LA are extremely good looking?). He looked like some of the new stars that show up in TV commercials or shows, even movies. He was also very pleasant and smiled a lot. We started conversation and I learned that he was the dancer for Taylor Swift. He also said that he has another friend on this flight but unfortunately they did not get their seats together. They were flying from one of their performances.

Ah ha! I remembered my Hawaii "pay it forward" promise and immediately asked him if his friend would like to switch the seats with me. The young man, Kevin was his name, said that it would be fantastic, but he feels really bad about asking me because I will get a worse seat. But I was already on my feet.

I got middle seat between two ladies. They looked like relatives so I asked them if they would like to sit next to each other. And the younger lady answered: "No, thank you, we would love to have you in the middle, because I like the window and my mom likes the aisle." I climbed in the middle and introduced myself. The lady by the window introduced herself, too, "Hi, I am Monique and this is my mom." Since that moment we did not stop talking. We talked the whole flight, which was five hours! We talked until we landed in LA. We did not feel like we said it all, so we exchanged emails and continued our conversation by writing. We continued for months and kept planning our meeting. To meet with Monique is not easy task. She is a very busy woman and devoted traveler. To meet with me is not easy either. On top of that we don't live close to each other. Our schedules kept overlapping. We finally set a date and met for an amazing lunch half way in between our homes.

As I was driving back home from our lunch I was thinking about how karma worked. Somebody did something good for me and I decided to pay it forward. In return I gained a new wonderful friend. If I would not have exchanged the seat I would never met Monique.

Did the young man in Hawaii exchange his seat with me just because he was nice or because someone did it for him in the past as well? I will never know, but it reminds me of the movie Pay It Forward. And I, once again, have fully realized that life is so much easier, so much richer, and so much more fun when we are kind to one another! □

(October 2013)

E-passport in Canada and new fees

The vacation season to Europe is slowly starting. It would be very helpful for your readers to be familiar with new passport requirement for travel to EU.

PLANNING A TRIP TO EUROPE?

Better make sure your passport is valid at least three months past your return date to Canada. If it isn't, you could get turned away.

A regulation that went into effect July 19, 2013 requires non-EU nationals to present travel documents that are valid for at least three months after the departure date from the European country. That means that if you're planning to return from your trip on September 1st, your passport needs to be valid until at least December 1st.

If this is the first time you are hearing about this policy, you are not alone. However, this lack of information is bound to impact people's travel plans. And there really is no faster way to ruin a vacation than to be denied entry into a country.

Austria, Belgium, Bulgaria, Czech Republic, Croatia, Cyprus, Denmark, Estonia, Finland, France, Norway, Romania, Slovakia, Sweden, Switzerland have implemented the regulation. However, it does not apply to the United Kingdom or Ireland, as they are not part of the Schengen Agreement.

Citizens of Canada can refer to: www.passport.gc.ca for forms and instructions for new passport applications and

Canadian passport renewal.

TRAVEL OUTSIDE THE EU:
The EU isn't the only area to place entry and exit restrictions on its visitors.

WHILE CANADIANS GOING TO CUBA need a passport valid on arrival, visitors headed to different countries must hold a passport valid for at least three or six months after their intended stay. If you are not sure about your destination's entry and exit regulation, log onto the Government of Canada's Travel website and simply type in the name of the country you are headed to. You will find a wealth of information including visa and passport regulations and travel advisories. Being prepared ahead of time will ensure smooth, worry-free travel.

*Prepared by: Agatha Rondzik,
International Travel*

CANADA'S NEW PASSPORT FEES

New passport and travel document fees came into effect on July 1, 2013, coinciding with the introduction of the 10-year ePassport.

Rather than being funded by taxpayers, Canada's Passport Program is financed by passport applicants. As a cost-recovery organization, it must generate enough revenues from fees charged for passports and other travel documents to pay for its expenditures.

Until now, Canada's passport fees had not changed since 2001 (apart from a \$2

increase to reflect rising shipping costs in 2005). The new fee structure that came into effect on July 1, 2013, will allow to the program to cover its costs and expenditures to be able to continue to provide excellent client service, facilitate travel for Canadians, maintain existing security standards, fight identity fraud, and keep pace with technological advancements and international standards so the Canadian passport remains a secure and trusted travel document.

Canada's Passport and Other Travel Document Services Fees Regulations was approved by the Canadian Governor General in Council on November 29, 2012.

NEW ADMINISTRATIVE FEES

On March 31, 2014, new fees will be charged for specific value-added services offered by Passport personnel. These fees have been created to recover the administrative costs of providing the service, an increase that was supported by Canadians during consultations.

- Certified true copies of part of a passport or other travel document (up to three copies) \$45
- Replacement of lost or stolen passport or other travel document (in addition to passport fee) \$45
- File transfers (between offices in Canada) \$45
- Retention of valid passport \$45 □

For more visit www.passport.gc.ca

New Canadian citizens in February...

► **from pg. 7** and that the current backlog will be reduced by more than 80 percent by 2015-2016.

QUICK FACTS

In 2013, 128,936 people were granted citizenship—an average of 10,745 each month. So far in 2014, Canada has welcomed more than 41,000 new citizens at 462 ceremonies across Canada.

Since 2006, Canada has enjoyed the highest sustained levels of immigration in Canadian history—an average of 257,000 newcomers each year. Accordingly, the demand for citizenship has increased by 30 percent.

Canada has the highest rate of naturalization in the world—85 percent of eligible permanent residents become citizens. Citizenship and Immigration Canada received 333,860 citizenship applications in 2013, the highest volume ever. For a new Canadian, the citizenship ceremony marks their formal entry into the Canadian family. It is one of the few occasions when we formally reflect on the rights, responsibilities, privileges and benefits of being a Canadian citizen.

QUOTE

"Canadian citizenship comes with rights, responsibilities and a commitment to Canadian values and

traditions. To the number of new Canadians who have taken the Oath of Citizenship this month, I welcome you to the Canadian family."

Our government will continue to take action to improve the citizenship process for future new Canadians. We will build on our successes in reforming the immigration system and, with the launch of the Blueprint for Citizenship Improvements, we will improve the citizenship process so newcomers become Canadian citizens more quickly." □

*Chris Alexander, Canada's Citizenship and Immigration Minister
Source: <http://www.cic.gc.ca>*

Eva Kotátková is a young Czech artist. We do not hesitate to label her as the most successful young Czech artist abroad nowadays. Art en Valise, non profit organization, will introduce Eva to Canadian audiences with solo art show.

The show will take place at the Scrap Metal Gallery, 11 Dublin Street, Toronto from April 3 to June 27, 2014. The artist will work on new pieces of art for the show during her stay in Toronto. She will be in conversation with International Curator Cecilia Alemani.

Eva Kotátková (born 1982 in Prague) studied at the Prague Academy of Fine Arts, Prague Academy of Applied Arts, San Francisco Art Institute and Akademie Bildende Kunst Wien from 2002-2007. In 2007 - at the age of 25 - she became the

later is revealed in the final form and content - and video or photographed performances, which could be characterised by their playful exploration of the artists immediate environment and society.

Kotátková exhibits extensively internationally and in the Czech Republic and her work is included in numerous private and public collections. Her latest international shows were in solo show Modern Art Oxford 2013 and Venice Biennale 2013. Kotátková recently exhibited at the 55th Venice Biennale as part of Massimiliano Gioni's The Encyclopedic Palace and in Modern

Eva Kotátková in Toronto

youngest artist ever to be awarded the Jindrich Chalupecky Award for young artists in the Czech Republic. The basic techniques that Kotátková uses in her work are drawing - her many drawings are initially created without a set intention, which only

Art Oxford with solo show. How British Guardian reviewed her Oxford exhibition: <http://www.theguardian.com/artand-design/2013/dec/08/eva-kotakova-modern-art-oxford-review>

TANEC SV. VÍTA KOLEM DONŠAJNŮ

Pro ND Zdeněk Smejkal

Kdo by neznal Menzlovy filmy Ostře sledované vlaky, Skřívánci na nití, Rozmariné léto a Vesničko má středisková! Všechny patří k tomu nejlepšímu, co se v české kinematografii vyprodukovalo. Pravda, Jiří Menzel už mám zenit své tvorby za sebou, ale je stále výtřavným režisérem i divadelních her nejen u nás, ale i v zahraničí.

Jednu z nich - Nebyla to Pátá, byla Devátá - jsme mohli nedávno shlédnout v Torontu a Vancouveru. Mám s ním i jistou zkušenosť osobní - někdy na podzim roku 1988 jsem s ním v Brně vedl celovečerní veřejný rozhovor o jeho tvorbě. Když jsem se před několika měsíci opět ocitl v Brně, nemoh jsem neshlédnout jeho poslední film Donšajni. A to tím spíš, že na nové dílko renomovaného režisé-

a i z děl Smetany, Dvořáka a jiných skladatelů v předvádění nebo nazpívaných operních pěvců domácích i zahraničních. Donšajn je zčeštělý znění španělského Dona Juana a italského Dona Giovanniiho. Honorablel Don v sepětí se „šajnem“ zabarvuje slovo zjevnou ironií. Anglický titul The Don Juans bohužel toto ironické zabarvení postrádá. Dobře se stalo, že Menzel původní název Sukničákňi nahradil Donšajny - lehká ironie se tak stala předsádkou k celému příběhu. Nejvíce jsou ji pojmenování Vitek a Jakub, méně sbormistryně Markétka. Snaha o „velký kumšt“ tak dostává antipatický amalgám a zapadá do maloměstského hemžení lidíček některak nesympatických - podobně jako kdysi ve francouzských filmech René Claira, k němuž má Men-

cích postavit na piedestal, aniž by je obral o důstojnost a inteligenci“. Ajen tak mimochodem se zmínil, že Menzlovy filmové hrdinky bývají zbožňovaný a že je to těší, jakkoliv to dávájiajevo poněkud neobyvklým způsobem: facskou nebo s úsměvem pronesenou pičhalou poznámkou. A jako v každé správné komedii je i v tomto filmu v závěru svatba, ovšem „v typickém menzlovském vyjádření“, tj. jiná než jakou divák očekává. Potéšila mě, že Heinrich ve filmu vychutnal i krásná prostředí českých historických měst. (Snad není od místa připomínout, že Menzel je na mezinárodním festivalu jako doma: byly zde oceněny dva jeho filmy - Konec starých časů a Vesničko má středisková. A v posledním ročníku předsedal porot.)

A jak se na svůj film divá sám jeho tvůrce? Hovoří o něm s nepředstíranou skromností. „Myslím, že je to film přístupný každému, kdo absolvoval aspoň osm let školy“. Poprvé si k vlastnímu snímků napsal scénár sám. „To byl takový pokus. Na začátku mi to hodně pomohla rozjet Tereza Brdečková, zbytek už jsem napsal sám. Ale nejsme ani Hrabáni, ani Svěrák (dodejme: tím méně Vančura). A je to na tom znáz“. Své dílo charakterizoval jako lehoučkou komedií bez jakýchkoli oscarovských ambic.

Jak celý ten zmatečný oscarový tanec kolem Donšajnů skončil? V posledních dnech ledna, kdy tyto rádky dopisují, zveřejnila Americká akademie nominována do této soutěže Horačky keř Agnieszky Hollandové, pojednávající o heroickém činu Jana Palacha. Americká akademie jej však nepřijala s odůvodněním, že nedopavidlá pravidelně soutěže. A sama doporučila - světě div se! - Donšajny, kteří byli v českém návrhu na druhém místě. Což čestí akademici bryskně akceptovali. Je třeba poznat, že členy České akademie jsou prevážnou většinou profesionálně tvůrčí. Kritici hned reagovali provokativní otázkou: Kdo poslal Donšajny do oscarových nominací? Ale to se zjistit nedalo, nebot hlasování bylo neveřejné. Takže k žádné přestřelce nedošlo.

Jak známo, Donšajni měli světovou premiéru na MFF v Montrealu v srpnu loňského roku. Pražská premiéra se uskutečnila o měsíc později. Svou váhu má sám fakt, že Menzlu film byl na takový festival přijat. A není na škodu přimenout v několika větách, jak tam byl traktován. Jeff Heinrich v montrealské The Gazette uvítal Donšajny jako „102 minuty trvající ódu na uhlazené svůdce a ženy, které milují a chybí“. Kladně hodnotil herecké kreace trojlistku hlavních nehradníků hrdinů. Menzlu snímek je podle něho „suchá komedie, která nikoho nezrání, ani osamělá matky“, neboť „Menzel starosvětsky po svém dokáže najít způsob, jak ženské postavy ve svých snímk-

ra se od kritiky téměř unisono snesly hromy a blesky, že by pes od něho kůrku nevezal.

Námět snímků není nijak náročný. Operní soubor v provinčním městě připravuje inscenaci slavné Mozartovy opery Don Giovanni, která spatřila světla ramp v pražském Stavovském divadle roku 1787. Ústřední postavou příběhu je Vítek (Jan Hartl), stárnoucí režisér a vypravěč v jedné osobě, který o sobě říká, že operu vlastně moc rád nemá, ale dělá ji proto, že se mu do cesty nic lepšího nenachomýlo; ve skutečnosti ji rád má, ovšem v její právě podobě bez za vlas v přitažených aktualizačních inovací. Přitom ho neodolatelně lákají sopranistky, s nimiž po celý život provádí milostné hrátky. Ke zdejšením Komitura pozval Vítek mezinárodně ostříleného Jakuba (Martin Huba), který kdysi v tomto divadle začínal, nyní je však už penzionován. Také on se vyznačuje dlouholetou náklonností k něžnému povahu. Trio hlavních představitelů doplňuje skromná, ale dělná Markétka (Libuše Šafářánková), která vede dětský sbor. A jako by ona sama i její dívčí potomstvo demonstrovaly druhou stranu těch donšajnovských spádů - všechny povily svá dítka díky své slabosti vůči operním pěvcům. Silhou stránkou této nenápadné bašibky je to, že ji tizíval životní zkoušnost nezbavila zaujetí pro Thálie (kai-narovské „Ta naše láska k divadlu“), naopak úspěšně usiluje o restauraci a znovuzprovození místního poznamenutého barokního divadla.

Ve filmu samozřejmě zaznívají četné fragmenty nejen z Dona Giovanniiho, naopak úspěšně usiluje o restauraci a znovuzprovození místního poznamenutého barokního divadla. Ve filmu samozřejmě zaznívají četné fragmenty nejen z Dona Giovanniiho,

Již podruhé se na našich Nocturnech ve městě setkáme s vynikajícím pianistou, rodilým Pražákem, Janem Novotným. Ohromil své torontské posluchače úžasným provedením mj. některých polek z Českých tanců B. Smetany. A nutno dodat, že i nevšedními znalostmi ze základní životu klasiků.

Je absolventem Pražské konzervatoře a Akademie muzikálních umění, svůj hudební život věnoval propagaci české klavírní tvorby, zejména vzpomínáho génia B. Smetany. Jeho dílo nastudoval a nahral pro Supraphon a Nippon Columbia (vysoce oceněvané, 7 CD, Státní cena 1984). Po Pantovi nahrá kompletní klavírní díla Jaroslava Ježka (2 CD, oceněno Zlatým štítem Pantona). Vedle toho uskutečnil ještě nahrávky díl F. X. Duška, Jana L. Dusíka, Ludwiga van Beethovena, Roberta Schumanna, Igora Stravinského, Bohuslava Martinů a dalších skladatelů (Supraphon, Nippon Columbia, Pantona). Jeho zahraniční vystoupení zahrnují většinu zemí Evropy, Severní a Jižní Ameriky, Blízký a Střední Východ, Japonsko, Jižní Koreu a země jižní Afriky. Od r. 1965 společně s prof. Václavem Holzknechtem organizoval Smetanovskou klavírní soutěž, po jeho smrti v roce 1988 stál v jejím čele do r. 2003. Od r. 1980 do r. 1988 působil jako sólista v Severočeské státní filharmonii. Od r. 1961 vyučuje klavír na Pražské konzervatoři, v letech 1988 až 1995 tam byl vedoucím klavírního oddělení.

K programu, s nímž vystoupí na nedělních Nocturnech, nám osobně sdělí:

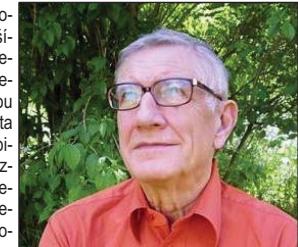
Nocturna s pražským pianistou JANEM NOVOTNÝM

BEDŘICH SMETANA – VZPOMÍNKA NA ČECHY VE FORMĚ POLEK

Smetana považoval polku za nejtypičtější, národnost charakterizující český tanec a povýšil jej do koncertní podoby podobně jako před ním Chopin mazurku a polonézu. Zde ovšem končí příbuznost mezi oběma skladateli: Smetana na Chopinův vzor navázal způsobem zcela originálním a nenapodobitelným. Jeho polky nejsou vlastně už tanečními skladbami, ale mají bohatě rozvinutou formu, a často jsou inspirovány zcela mimohudebním programem nebo událostí. To se týká i cyklu čtyř polek, který nese nadpis Vzpomínka na Čechy ve formě polek, který vznikl za Smetanova pobytu ve Švédsku a v jehož pozadí cítíme - kromě stěsku po domově - i citový vztah ke krásné Švédce Fröjdě Beneckeové, již jsou ostatně první dvě polky věnovány.

ROBERT SCHUMANN – FANTASIE C DUR OPUS 17

Tato rozměrná skladba je velkou romantickou zpověďí a vznikla - podobně jako např. Beethovenova Appassionata - v jednom z nejtěžších krizových období skladatelova života. Její tři věty jsou vybaveny bohatou virtuózní technikou, která ale není nikdy samoučelná. Skladatel je zde na rozdíl od většiny svých předchozích děl krajně subjektivní (v dřívějších četných karnevalových hříčkách hrál vlastně roli vnějšího, celkem objektivního pozorovatele) a tomu odpovídá i nezvyklé řazení jednotlivých tří vět: půlhodinovou skladbu uzavírá - jako katarze - věta pomalá. Vzpomene-li si na Chopinovu Fantasiu f moll a ještě spíš Lisztovu Sonátu h moll, může před sebou podobně velkolepé zpovědi, které mají mnohé obdobky v tehdejší romantické literatuře. Odvšem proti slovenským měkkémům a nakonec pokornému Chopinovi a proti rétorskému Lisztovi je Schumann zcela svůj: jeho případ je odlíšný a na jeho díle je patrná romantická duše německá s jímatou lyrifikou a s exaltovaným patosem. Na rukopisu díla je rovněž znát i složitý německý způsob myšlení a projevu. Je to jeden z obřích monologů hudební literatury, a Schumannovi bylo jen 26 let, když jej vytvořil. Je to snad nejménější jeho tvůrčí čin, v další skladatelské kariéře nic podobného ze sebe nevydal.

MODEST PETROVIČ MUSORGSKIJ – OBRÁZKY Z VÝSTAVY

Cyklus vznikl pod názvem posmrtné výstavy prací Musorgského přítele Viktora Hartmanna v roce 1874. Většinu této kreseb, náčrtů a akvarelů si dnes můžeme prohlédnout na internetu, a podle mého pocitu jeze mezi nimi a Musorgského hudebním ztvárněním úplná propast. Ačkoli byl Musorgskij v podstatě hudební amatér (byl povoláním voják – důstojník), genialita, nezatížená hudebním vzděláním (možná právě i díky tomu), povýšila celkem běžné obrázky v jehich hudební podobě do sféry vysokého umění. Hudební obrazy vyvolávají přede všemi atmosféru pravoslavné Rusi. Jsou vytvořeny z látky jakéhosi velkolepého pessimismu, mají grandiozní tvar a přitom jsou v podstatě realistiké. Je tajemstvím skladatelskova genia, jak celý cyklus zalévá něco jako démonické osvětlení, a zde mě vždy napadá, že částečně tady může hrát roli i prokázaná záliba v typicky ruských nápojích. Obrazů je deset a spojuje je do jednoho celku známá melodie, která pod názvem Promenáda v bohatých obměnách zřejmě zobrazuje skladatele procházejícího se výstavou.

Nocturna ve městě s recitálem Jana Novotného si nenechejte ujít. Konají se v neděli 27. dubna v kostele sv. Václava v Torontu (496 Gladstone Av.), začínají v 17.00 hodin. Vezměte s sebou svoje přátele a děti-malé muzikanty. Více na: nocturnesintheicity@gmail.com, rezervačné (416)481 7294. -vk - □

NEJEN O VLIVU PŘÍRODY - MATKY ČI MACECHY

Pro ND Ota Ulč

Předpokládám, že nezáleží pouze na ideologických preferencích, zda si víc libovat na Sibiři nebo na Riviére či havajských ostrovech.

Tohle zrovna písí ve svém domácím státě New Yorku, dost blízko od kanadské hranice, když venku za oknem tuze chumeli, tuny sněhu již dopadly na naši střechu, třetina USA se sto miliony obyvatel je momentálně ohromena, ochromena. Na opačném konci kontinentu, slunnou Kalifornii trápi nedostatek vláhy, v tamějším sousedství pouště Nevady, v nestřelném luxusu Las Vegas vody té měří vůbec není.

Jak příšel se můžeme vymluvit na vnější neovlivnitelné okolnosti? O něčem takovém se můžeme dohadovat ad infinitum. Co dějiny, neblahá zkušenost, obdržené šířmy? Třeba Paraguay, jíž se prozatím podařilo prohrát všechny své války?

Porovnejme s Japonskem, jeho výtěžství ke škodě a potupě imperiální Číny koncem 19. století, potupný námořní výprask carskému Rusku začátkem 20. století, v první světové válce správná volba být na straně vítězů - takovéto plisy, využívající patriotické sebevědomí. Pár roků poté zasáhl Pearl Harbor a končil Hirošimou.

***

Tímto císařstvím vycházejícího slunce se budu nyní zabývat: ostrovy, ostrovky v počtu několika tisíců, z nichž jen čtyři jsou znacného rozsahu. Malé lebna krajina, plno kopečků, pramalo přírodních zdrojů. Prázdný horský terén a v okolí mnohamiliónová metropolitní mrazeniště.

Ostrovní izolace, žádní sousedé, hánance o hranice. Naše malícká Česká republika má čtyři sousedy, před druhou světovou válkou jich měla víc. Poloha, prostředí přispívají k vytváření jiné mentality. Stvoření s cizokrajnou tradicí si tam pokud možno nepouštět. Japonský izolacionismus, jeho jinakost: když se trosečníkům podařilo přežít dosazením japonského břehu, zachránci se o ně postarali, vykmili a poté je pro jistotu zadržouli.

Zatímco v americkém kodexu politicky korektních hodnot se tuze zdůrazňuje diversity - mnohotvárnost jako způsob preference pro (některé) menšiny - v Japonsku stále převládá opak s důrazem na homogenity - stejnoroost, která už ale utrpěla vesměs nedobrovolnou dodávkou Korejců za války, a dalších potřebných pracovních sil v brzké budoucnosti.

Připomínám vliv své manželky, která v děstivosti v čínském domově zažila počínání japonských okupantů, ve srovnaní s nimiž se němcí esesáci podobili slušně vychovaným gentlemanům. Bylo li Japonci, pořádající věřejné utírání hlav ve velkém, za živa pohřbívající tisíce civilistů včetně dětí v Nankingu, a nejen tam. Služba císaři až do roztržení těla třeba i svého vlastního. Příklad, už v jiné souvislosti mnou zmínený: otec, hlava rodiny, se přihlásil jako kamikaze - sebevrav-

žedný pilot dobrovolník, s výbušninami se zřítit na americkou loď, ale byl odmítnut s ohledem na skutečnost, že měl tři děti. Tuto překážku odstranila jeho vlastenecká manželka jejich utopením.

V Americe jako kantor jsem japonských studentů měl pramálo, se závěrečným dojemem: slušní, ochotní pilářkávové. V Japonsku jsem byl několikrát, vždy jsem měl potíže se domluvit, až angličtina je tam součástí školní výuky už po dobu tří generací. Domorodé hlasivky obtížně zápolí se zvládnutím některých zvuků: L vyslovují jak R, kdežto z V jím vzniká B, a z F pak slyšíme něco, co připomíná spíš H.

Země s příliš nejistým sopečným terénem. V hotelu v pět hodin ráno mě probudilo zemětřesení. Nic moc neobvyklého, mrakodrap se nerozkymácel, pouze pár okamžíků, maximálně minuta třes - nepříjemného nejistotou délky svého trvání. Tsunami, jakož ani výbuch elektrárny na jaderný pohon jsem naštěstí nezažil.

Když pak dojde ke katastrofě, reakce tohoto národa může být nám všechno vzorem. Porovnávám například s Amerikou - hurikán Katrina, New Orleans, převážně černošské rabování obchodu ve velkém. V České republice (a nejen tam) i bez takové Katriny by to příliš jinač nebylo. Ještě mohutnější dojem působí zmrvíčkový vstřílení Hirošima a Nagasaki. Perfektně moderní skvost, třeba v porovnání s americkým Detroitem, zbíděným centrem kdysi výtečně prosperujícího automobilového průmyslu. Ještě jeden znemívaný údaj: průměrná délka zpoždění japonských vlaků - 7 vteřin za rok.

***

Národ je úspěšně vychováván k disciplíně, hygieně, úspornému počinání. V bufetu se dojdí vše, co je na talíři. Čistit si zuby po každém jídle. Každý vlastník psa musí nosit pytlík pro okamžité posbírání hovínek. Respektuje se zákon používání mobilů ve vlačích, restauracích, právě i kdekoliv na veřejnosti. Rovněž pří aži ti nejbohatší občané nemají služebnictvo. Je odpovědností rodičů starat se o domácnost a děti.

Dočítám se, ale z osobní zkušenosti nemohu potvrdit, že školáci v prvních tří třídách nedělají žádné zkoušky. V té době hlavním účelem vzdělávání je to, čemu se v Americe říká charakter building. V prvních šesti ročnicích školní výuky je to etika o kontaktu s

lidmi jakkoliv neznámými.

***

Za nejpozoruhodnější z této doby pokládám vztah k muslimům. V Japonsku, na rozdíl od naprosté většiny ostatního světa, se s nimi nemazlil, natož aby se tolerovaly nehoráznosti, jež se zejména v evropských zemích staly normou, nad nimiž se už jen málko pozastavuje, natož aby se rozhořoval. Takže zejména v Evropě, slyšete stanovisko japonské vlády a jejich orgánů všeomživých stupňů: muslimové jsou fundamentalisté, neochotní své zákony přizpůsobit moderní době. O Japonsku se píše jako o jediné zemi, která odmítá obdarovat svým občanstvím jakéhokoli muslima. Nikdo z nich nemá právo k získání trvalého pobytu. Existuje přísný zákaz propagace islámu. Nelze zákládat madrasy, uplatňovat zákony šárii, muslimové se musí naučit japonský jazyk a svému náboženství se mohou věnovat jen v soukromí svých domovů. Rovněž se dočítám, ale potvrdit nemohu, že na univerzitách arabština či jakékoli islámské jazyky se nevyučují (na rozdíl od dosud neislámské češtiny). Mezi členy české Společnosti věd a umění býval, a snad dosud je, japonský vědec). Nepočetní muslimové v Japonsku jsou všemž zaměstnanci cizích společností. Vstupní víza jsou odepřena muslimským lékařům, inženýrům, manažerům. Muslim nemá právo pronajmout či koupit si dům. Když propukla zpráva, že se by jím tam někdo mohl nastěhovat do sousedství, místní rezidenti by údajně vstoupili do stavu pohotovosti. Kdyby se Japonka provdala za muslima, stala by se vyrvelem či spíš vyrvelekyní. Zemětřesení jsou sice téměř každodenní události, ale al-Káida si tam trestkou nepočítá. V zemi s tradicí harakáti - sepruky, nedochází k vráždění neposlušných dcer ve vlastních domácnostech, jak je již zásluhou následovníků Alláha ustáleným zvykem v západoevropských zemích. Japonsko je jediná velká země s nepatrným počtem velvyslanectví v islámských zemích. Nijak pak nepřekvapuje, že žádná hlava islámského státu - prezident, premiér, král, emir - Japonsko nenavštěvuje a žádny japonský potentát nespěchá opačným směrem. Pokud si kdo v Tokiu stěžuje, plamenné protesty v OSN předkládá, mocný mediální dopad takové iniciativy nezaznamenávám. Tam na ostrovech by se záměry se zavedením celosvětového kalifátu realizovaly moc obtížně.

Porovnejme s evropskou situací od Belgie až ke konci abecedy. Například britské praktiky, kdy policie ochraňuje protestující islámské fanatiky mávající plakáty s požadavky smrti demokracii, smrti všem, co se s muslimům zneřílí. Obhájci chamberlainovské předposlovesnosti se brání, že teď už pro nějakou obrannou akci je příliš pozdě. "Kdy jste ale pro přezší své civilizace měli odvahu něco smysluplného podniknout?" - je nuteň takto se zeptat. ■

Najdejte je všude, v každém městě či větší vesnici, v každém supermarketu, na tržišti, dokonce i na nádražích, v nemocnicích a mnoha dalších veřejných institucích sloužících obyvatelstvu. Květinu na prodej, a to v každé roční době, je tolik, že už se ani nepodivujeme, odkud jsou a jak se sem dostaly.

"Víš, proč jsou květiny tak krásné?" ptávala se mě občasná tchyně paní Malášková, již jsem si nesmršně vážil a již jsem je v posledních dnech jejího života často nosil, a sama za mě i odpovídala: „Protože jsou pozůstatkem ráje...“, zatímco já jsem se vždycky nanovo těšil z toho, že v ní vypadaly tak vzneseň.

Moje tchyně tu již není a já pevně věřím, že ten ráj, o kterém tak často mluvila, je tedě jejím trvalým domovem. Květiny však stále nosím své „adoptivní“ matce, tchyni a přítelkyni, letos 96leté paní Marii. Známe se už 30 let. Všichni ji už umřeli, žádne přibuzné nemá, a já jsem se stal posledním z okruhu jejích blízkých, který ji jednou týdně nebo i častěji navštěvuje v domově důchodců 18. vídeňského okresu.

Naprosto areál domova se nachází male květinářství. Nad vchodem do sklepniho obchůdku se vyzýmá nápis BLUMEN WÄHRING. Na první pohled nic moc. Kdo z nás centrum Vídne s něbě obchody, kde je všechno hezký načančané, naaranžované a osvětlené, ten by do tohoto sklepa snad ani nevstoupil. Ne že by chyběl půvab, to ne, ale je tu málo místa, ačkoliv i v tom tisícném prostoru najdete všechno, co v prvním okrese. Všechno je

Květinářství ve Währingu...

Pro ND Peter Žaloudek

tu prostě, to se s těmi „lepšími“ obchody vůbec nedá srovnávat. Když jsem sem vesel poprvé, také jsem si nebyl jistý, jestli jsem na správném místě. Pak ale zvítězil praktický fakt, že obchůdek je po ruce, otevřený v sobotu i v neděli a že si nemusím dělat starosti, kde seženu čerstvé květy pro paní Marii, kdykoli k ní jdu.

Hned při své týdnové návštěvě jsem viděl, že majitelem obchůdku, a zároveň i jediným prodeavačem, je cizinec. Tipoval jsem Pákistánce, Peršanu nebo Indu, ale nikdy jsem si netroufsl se na to zeptat. Dnes už vím, že je to Afgháneč, pan Wahid. Za této, co k němu chodím, jsme se spřátelili. Pan Wahid je v Rakousku tak jako já cizincem emigroval sem, když kdysi Afgánistán okupovali Rusové. V Afgánistánu vystudoval vysokou školu, je inženýrem, ovšem bez šance svou kvalifikaci v Rakousku uplatnit. Po obdržení politického azylu se tedy proloukal jak mohl, a většinu vykonával pomocné práce v různých závodech či v soukromníků. Bylo mu ale jasné, že celý život to dělat nechce, a tak se odhodlal podnikat. Obstaral si všechny potřebné dokumenty, za našestřené peníze pronajal obchůdek a zbytek peněz vložil do svého začínajícího byznysu jako kapitál.

Jeho pracovní aktivita trvá někdy celý den. Brzy ráno, ještě za tmou, jede autem na okraj Vídne do obrovského areálu, kde ve velkém nakupuje květiny všichni prodejci z Vídne a okolí. Ve svém obchůdku je vybalí, rozdělí do váz a podle svého vkusu dekorativně upraví, jak uvnitř obchodu, tak i před ním.

Pan Wahid má humor a šarm. Má v sobě něco z povahy těch národnů, kde jsou lidé komunitativní, rádi spolu mluví a nazývají si vylíklají své smutné i veselé zážitky. Zprvu mě nenapadlo začít si s ním povídат, chtěl jsem jen kupit nějaké květiny. Zeptal se mě, pro koho mají být. Ukázal jsem na dům naproti a vysvětlil, že jdu na návštěvu ke staré paní, své dobré zemánce, která má jen malíčký pokojíček, nemohu jí tedy přinést květiny všechny, ovšem bez šance svou kvalifikaci v Rakousku uplatnit. Po obdržení politického azylu se tedy proloukal jak mohl, a většinu vykonával pomocné práce v různých závodech či v soukromníků. Bylo mu ale jasné, že celý život to dělat nechce, a tak se odhodlal podnikat. Obstaral si všechny potřebné dokumenty, za našestřené peníze pronajal obchůdek a zbytek peněz vložil do svého začínajícího byznysu jako kapitál.

Jeho pracovní aktivita trvá někdy celý den. Brzy ráno, ještě za tmou, když jsem u něho zase nakupoval, mě pozval na šálek čaje. Jen tak, mezi květy a mezi ostatními zákazníky. Dnes se moje návštěva Wahidova obchůdku bez šálek čaje neobejde. Kytičky mi už dlouho prodává za poloviční cenu, bez ohledu na to, jaký druh kupují. Z každé mě návštěvy se těší, jak se těší člověk, který potká přítel. Ostatně to slovo „přítel“ při setkání s ním často padá, když mne někomu představuje nebo když se loučíme. Na našich končinách jsme na používání tohoto slova opatrní, já sám za své přátele označuju jen velice úzký okruh lidí. Od pana Wahida jej však přijímám. Těší mě, že má ke mně důvěru, jíž mu rád opětuji.

Proč to vlastně píši? Mnoho textů jsem psal jen tak, kvůli sobě. Abych vysílal něco, co mám na duši, co je v mé nitru, o čem nemluvím. Mnohé se pak dovidím jakoby novovo, jako cosi nového, protože tam uvnitř to bylo zahalené jakousi tajemnou rouškou posvátnosti a cudnosti, jako cosi, co patří jen mně. Ano, i pan Wahid patří jen mně, tak jako jen mně patří paní Marie. Přesto, že mi ani jeden ani druhý nepatří vůbec. Jsou to bytosti, které se v určitém okamžíku měho života kolem mne mihly. Potkali jsme se. Dnes vám, že to nebyla náhoda. Vím, že to byl dar. Vím, že i díky nim jsem takový, jaký jsem. Vím, že by život bez takovýchto náhodných setkání, bez takovýchto lidí, které označují jako „adoptivní“, byl strašně smutný a prázdný.

Květinářství ve Währingu. Na začátku byla řeč o obchodě, o květinách. Ale také o ráji. To všechno spolu souvisí. Jen v jednotě všeho pozemského a poměřivého s tím, co je krásné a co je duchovní, dozráváme k plnosti. Znovu si rád přijdu koupit kytičku u Wahidovi. Možná to už nebude tak často, protože paní Marie, křehoučký všechny, již dozrává pro věčnost. Vím, že zůstávám v mém srdci a dokud to bude tlouci, budu jí nosit kytičky pořád. Přestože je to od mého bydliště na opačném konci Vídne, vždy rád zajdu za panem Wahidem. Na čaj a pro kytičku z ráje...■

NENÍ DOBYVATEL JAKO DOBYVATEL

Dobývání cizích území bylo vždy sport silných národů a států. Po dobytí záleželo na tom, zdali se dobyvatel choval tak, aby byl obliben a tolerovaný, nebo tak, aby vznikl ozbrojený odpór. V přehledu historie lze rozeznat trend, kdy dobyvatelé, kteří se chovají slušně, mají zájem rozvinout dobytá území a udělat je rovnoprávné s dobyvatelskou zemí, mají mnohem větší úspěch, než když méně rozvinutý stát pouze hrubou silou drží dobytá území na uzdě, a tì pod jeho nadvládou nevidí nic, co by by dobyvatele převzal.

Dobrým příkladem toho druhého jsou Mongolové ve 13. století, nebo SSSR ve století 20. Mongolové se svým pasteveckým, nomádským zpùsobem života ničili dobytou rozvinutá města po celé střední Asii a zničili například irigaci úrodné Mezopotámie tak, že v místech, kde kvetla města a kde se kládli počátek lidské civilizace, zbyly jen neobyvatelné slatiny.

Myslím, že není třeba vypočítávat, jakou škodu sovětská nadvláda provedla Československu a jiným satelitům. Po jejich odchodu zůstala jen spoušť materiální i morální. Rencínův vtip, kterak sovětí soudruzi z octáren příšli předávat zkušenosti jihomoravským vinařům, je až příliš pravdivý.

Hlavním historickým příkladem dobyvatele prvního typu je Řím a římská říše a příkladem její expanzivní politiky může sloužit Galie, dnešní Francie. Gaius Iulius Caesar dobyl Galii, která, jak známo ze školních let, má "ti části" a zahrnovala dnešní Francii, Belgii a část Německa na západ od řeky Rýn. To je obrovské území pro starověkou armádu - jak se mu to podařilo?

Když se Caesar stal guvernérem Galie v roce 58 p.r.n.l., znamenalo to guvernérství Předalpské Galie (severní Itálie) a Zaalpské Galie (dnešní Provence), která byla provincií od roku 121 p.r.n.l., kdy Římané dohodou a dobytím ustanovili pobřežní pas v jižní Francii, aby měli pozemní cestu do svých španělských provincií. Ty jím případl po porážce Hannibalova o 80 let dříve. Caesarův první úkol byl, zabránit neklidným Helvetům od Ženevského jezera, aby se přemisťovali do jižní Francie. Helvétové cítili, že tam jsou galské kmény zcela zmíknělé římským vlivem, a tedy snadno porazitelné takovými úžasnými všechny jako byli oni, Helvétové. Ani Helvétové, poháněni vinem pašovaným římskými obchodníky, nebyli tak po-

šetlí, aby se chtěli usadit v Provenci, patřící Rímu, ale mřížili spíš do Akvitánie. Bohužel, neuvedomili si, že galské kmény sousedící s Provencem mají smlouvy s Rímem o vzájemné pomoci, které se tyto galské kmény hlasitě dožadovaly hned, jak jim mi-

grující Helvety začali šlapat po obilí. Caesar vyfířil Helvety - porazil je a poslal zpět do Švýcarska a ještě jim pomohl postavit stavení a hospodářství, které spálily před odchodem, a kde zůstali u Ženevského jezera dønes - a pak svolal kongres všech galských kmén, kde se dozvídely velmi zlepšující zprávy. Například že kmen Sekvanů si pozval germánské Sveby zpoza Rýna (Švábové českých středověkých kronik), aby jim pomohli porazit sousední galský kmen Aedu, a svebský král Ariovitus za to požádal a dostal třetinu sekvenského území. Ke Svebům se přidal další germánské kmény a žádali další třetinu území od Sekvanů. Ostatní galské kmény kvilevě Caesara do uši, ať s těmi Germány něco dělá.

Caesar Sveby porazil a zahnal za Rýn; ale chtěl po galských kmenech, ať se sjednotí a vytvoří stát s římským spojenectvím. Považoval za rozmuné vytvořit národního stát mezi Germány za Rýnem a římským územím. Galské kmény byly nakonec sjednoceny - ale jen po prohraných bitvách s Caesarem. Caesaroovo guvernérství vypršelo v roce 50 p.r.n.l. a dále byl Caesar zaujal občanskou válkou, na jejímž rozputání měl lví podíl. Mezitím se Tři Provincie romanizovaly a civilizovaly neobyčejným tempem. Caesar ve svých Komentářích o válce galské vysvětloval strukturu galské společnosti, kterou byla šlechta, druidé (keltští duchovní) a bezprávní nevolníci. Prohrané bitvy s Caesarem se postarály o velké snížení počtu bojující šlechty. Druidé dostali zákaz lidských obětí a ztratili svůj vliv hlavně díky rozšíření gramotnosti. Druidé totíž, aby si houpaly lid neosvojili jejich právnické, lékařské a náboženské znalosti, nic nезapisovali (proto dodnes existuje jen

spousta dohadů o jejich znalostech a galských jazyčích), museli se naučit všem poučkám a pravidlům a znalostem nazpaměť. To neznámení, že nevěděli o písni; po staletí udržovali obchodní styky s Řeky a později Římany a písma jim bylo známo. Pouze ho nechtěli rozširovat mezi „němytou“ většinu.

Římané prováděli, co uměli v civilizačně zaostále západní Evropě. Zakládali města, stavěli cesty, lázně a radnice, akvadukty, mosty a kanalizaci, podnikavci z Říma založili školy a obchodníci předváděli kménům, z nichž některé byly pár let předtím ještě lovcí lebek, římské techniky v doložení, keramice, skalářství a stavebnictví, popřípadě jin nabízeli konzumní zboží, o kterém členové této galaského kmenu ani nevěděli, že by ho potřebovali. Původně bezprávní nevolníci se mohli stát římskými občany, pokud sloužili v pomocných římských legiích. Prezířiví elity se rychle přizpůsobili a zatoužily po téze a procházce po Fóru Romanu, a než přešlo století, římský císař Claudius pronesl v Senátu ohnivý projev, ve kterém lobboval, aby Senát přijal jako senátoru kandidátu z Gallie, což prosadil. Tento projev zaznamenal Tacitus.

V roce 68 n.l. císař Nero ukončil násilně svůj poněkud rozmařilý život. Objevilo se několik kandidátů na nejvyšší místo v říši.

Když se prach usadil, císařem se stal Italik Titus Flavius Vespasianus. Během roku bezvládi, nebo spíše vícevládi, se vzrůstli Batavové v delte Rýna. Jejich vůdcem byl Civilis, lépe řečeno Gaius Iulius Civilis, tedy římský občan, který podněcoval Batavy k rebelii proti Římanům. Jak to zvládlo, není jasné, tedy to přemluvilo, protože Batavové ani nemuseli platit žádné daně Římu, sloužili městu toho jako námořníci v říčním lodstvu na Rýnu. K Batavům se přidali Germáni zpoza Rýna a podněcovali povstání v Galii. Vespasian poslal svého generála Cerialise, který celou záležitost zpacifikoval. Batavové se hbitě přeorientovali a zapříšahali se, že to tak nemysleli. Civilis mezičim chodil tajně od římsko-galského města k

městu a snažil se přemluvit předáky měst k rebelli.

Ale Galové s tím nechtěli nic mít. Galové byli obratní řemeslníci a přijali rychle různé římské technické výnalezy. Vyráběli keramiku, byli obratní ve zpracování železa a rychle přijali za své také římské obchodní praktiky. V době, kdy byly batavské povstání potlačena, se galsko-římské obchodní společnosti ažastnily veřejných soutěží o smlouvy na dodávky zbraní, nádoba a jiných potřeb pro římské legie. Nějaké rebelie byly značným narušením obchodních praktik a počestného boje o zisk. A tak Civilis mizí ze stránek dějin. A v dnešní Francii se dnes chlubí svými římskými památkami, stavbami, městy (včetně Paříže) a celým římským dědictvím, včetně francouzského byzantského latiny. Francouzi jsou samozřejmě poněkud rozpolozeni - po Francii lze nalézt řadu soch Vercingetoriga, který neúspěšnou vzpouru proti Caesarovi vedl.

Podobné historie se by daly napsat i o jiných západoevropských provincích. Výsledek byl, že se Galové nechtili podrobení a ponížení, ale rovnoprávní s jinými národy uvnitř říše, a pohliželi na svět za hranicemi Rýna a Dunaje s obavami civilizovaných lidí před barbarý a s důvěrou se obraceli na římské legie, aby je ochránily před jejich příbuznými v proutěných chýších za Rýnem.

Jediná škoda podle mě je, že se Marcu Aureliovi nepodařilo vytvořit kolem roku 160 n.l. na Moravě a Slovensku provincii Markomanii, jak měl v úmyslu.

lu, aby konečně zamezil problémům s Markomany a Kvády.

Z výše uvedeného vyplývá, že není dobyvatel jako dobyvatel. Ukrajinci vědí, proč se chtějí zařadit spíš na západ Evropy, než na východ - zjevně mají už dost kleptokratů a oligarchů, a nepotrebují další ze zkorumovaného Ruska, odkud se nedá čekat nějaký civilizační vliv a jediný původní ruský výrobek - vodka - se nedá srovnat s výhodami členství v EU. Foto: Forum Romanum v současné době, Wikipedia □

Kdo je Luděk Bogner?

dokončení ze str. 6

tak pět km od hranic, a
► ze str. 6 my jsme viděli Američany ze 7. americké armády s jejich tanky obrázeny k naší straně. V zimě dva metry sněhu, ale v létě nadhera, květiny, a tam jsou ty pověstné rašelinové slátky - opravdu, když ses do toho postavil, tak ses pomalu propadal. Z domoviny jsem odešel ve svých 24 letech.“

A ZŮSTAL V TOBĚ ZÁJEM O ŠMINAMI VONÍCÍ SVĚT?

„Absolutně, třeba v této pohádce dělá kromě práce režisérské všechny kulisy i rekvizity sám, a měl jsem přípravu již v Trotnově, kde bylo výborné amatérské divadlo dokonce se stálo scénou, kam zajížděli profesionálové z Hradce Králové, Pardubic i Prahy. Když jsme dávali Panu Kalafou, navštívili nás sám autor, a byl náramně spokojený. Naši amatérští hráli i „velké“ divadlo – Maryš, Naše furianty, Tvrdochlavou ženu, Hadriána, Lucernu, dokonce se pokoušeli o Hamleta - byl jsem v komparusu divadla, měl jsem to v krvi.“

A když jsem přišel do Toronta - hele, údiv, tady se mluví česky – manželé Irma a Ferda Čulíkoví, Pepíček Čermák, Milan Crhák... zahrál jsem si tehdy v Lucerně, ve Fidlovačce, potom v Hrátkách s čertem.“ Také v této pohádce si režisér zahráje čerta Beležuba a druhého čerta...“

CO TĚ PRIVEDLO ZPĚT K TÉTO POHÁDCE?

„Po Světácích jsem si říkal, že by bylo nejlépe uvést Hrátky s čertem, prostě pokračovat v tradici starší češtiny. Podle mého se už vickrát uvádět nebude, říkám to zcela zodpovědně - nám je sedmdesát, a když se bude dávat znova za takových deset let, to už čeština z minulého století nebude nikdo rozumět. Už tak mají některí herci problém slova si osvojit. Je to nádherná pohádka, vzorem se mi stalo zpracování z roku 1956 s obsazením úžasných herců, s nádhernou kulturnou řečí, s níž se již dnes v domovině nemluví, a podmanivou hudbou. Režíroval ji Josef Mach. Rád bych se k ní se sborem co nejvíce přiblížil.“

TVŮJ VZTAH K DIVADLU...?

„Divadlo je fantastická věc, je to doba přátelecké setkání, padnou tam vtipy, je to švanda, společnost, která mnohdy i chybí, zejména když se pohybuje ➤

NOVÝ DOMOV (NEW HOMELAND) – CZECH AND SLOVAK BI-WEEKLY

Vydává Masaryk Memorial Institute, Inc., 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON M1G 1H1. Řídí tiskový výbor MMI.

Redakce si vyhrazuje právo příspěvek zkrátit, redakčně upravit a rozhodnut o jeho event. zárazení. Z predplatného nevyplývá predplatitel žádny nárok na umístění jeho článku do novin. Anonymy neotiskujeme. Názory prezentované v uveřejněních příspěvčích nemusí vyjadřovat stanovisko redakce ani MMI. Nevyžádané rukopisy a fotografie redakce nevrací. Redakce neposkytuje žádné informace o autorech.

Archiv na webu www.masaryktown.ca WebPrehled Alena Kottová

Redakční rada: Lanny Rosický (ČR), Brigitá Hamvašová, Barbara Sheriffová (konzultantka jazyka anglického), Jiří Groisman a Miloš Krajný (Toronto), Josef Skála a Jiří Adler (Vancouver), Alena Martinů (Montreal), Eva Firlová (konzultantka jazyka českého, Sudbury).

Masarykův ústav (MMI) je charitativní organizace, reg. č 119582781RR0001. Jejím posláním je udržovat české a slovenské kulturní tradice a obohatovat tak život kanadské veřejnosti.

Kancelář Iva Ječmen tel. 416.439 4354 (ÚT, ST, ČT), fax 416. 439 6473, office@masaryktown.ca

Roční předplatné: Kanada \$ 46 CAD, USA \$ 68 USD, ostatní \$ 96 USD. Šeky zasílejte laskavě na adresu MMI. Ceny inzerátů sdělime na požádání.

Tyto noviny byly vybrány Národní knihovnou ČR jako kvalitní zdroj, který by měl být uchován do budoucna a stát se součástí českého kulturního dědictví. Stránky jsou archivovány několikrát ročně a jejich záznam je součástí České národní bibliografie a katalogu NK ČR. Šéfredaktorka a grafická úprava Věra Kohoutová cell: (647)608 1713 Piše vera.toronto@gmail.com

SEAT SALE

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

MEMBER OF: IATA TICO.CA 18103800

BOOK NOW AND SAVE

ČTRNÁCTIDENÍK NOVÝ DOMOV
pohoda do každého domova
objednejte na 647.608 1713

BrouCzech - Golden Lager Beer

Enjoy this hand made Czech premium
BrouCzech Lager Beer

Served @ Prague Masaryktown Restaurant
450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

Available in forty Ontario Beer Stores from Oshawa
to St. Catharines.

Also in Ottawa, Peterborough, Sudbury, Barrie,
Collingwood, Kitchener/ Waterloo, Brantford,
London, Windsor and surrounding areas.

Find your beer store at
www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager
and click "View Locations"
Brewery info: www.novopackepivo.cz

Price for a six-pack in 2014 reduced by 13%
24 bottles by another 9% !

INTERNATIONAL TRAVEL provides travel service

to individuals, groups and corporations within Canada as well as to the United States, Europe and the World. Our services include consulting and booking of flights, cruises, hotels, all-inclusive packages, travel medical insurance, car rentals.

We are introducing a new service via Polimex:
SENDING PARCELS TO SLOVAKIA AND CZECH REPUBLIC

Surprise your loved ones overseas with a gift from Canada and save money on postage: **Example of market price:**

3 kg parcel, dimensions: 35 cm x 35cm x 35cm:

Canada Post - \$ 95.92 TNT courier - \$132.69

Polimex - \$ 2.99 per kg + \$20 fee = 28.97

Follow us on Facebook: www.facebook.com/intltravel

Tel: (416)922-7775 or 1-877-922-8775 cell (416) 939-6118

email: agatha@intertravel.ca web www.intertravel.ca

Please note our new address: 300 Sherbourne St., suite # 301, Toronto Ontario M4X 1W4 (across the street of Sherbourne Subway Station).
Very convenient location with subway access or parking behind the building.

**Travel with confidence,
Travel with us!**

TICO Registration # 50016556

České knihy, filmy, CD a další české věci.

Rozdáváme knížky!
Stovky knížek, které si můžete přidat zdarma k objednávce.

DVD: *Muž z Čech*, *Křízovky*, *Autoparky a Mother*, *Vynález zkázy*, *CO UMÍ KRTEK?*

CD: *České knížky*, *CD Karla Zemana*

czech-books.com

1-877-287-1015
www.czech-books.com
mail@czech-books.com
1652 Mountbatten PL, Victoria, BC V8S 5J9, Canada

Because reading keeps your mind in Czech

Restaurant Praha na Masaryktownu

tradiční česká, kanadská i eurokuchyně,
svatby,
nedělní obedy, příležitostná a rodinná
setkání, recepce

ST-ČT 17.00-22.00 PÁ 17.00-23.00
SO 12.00-22.00 NE 12.00(14.00)-22.00

volejte 416.289 0283

450 Scarborough Golf Club Rd . Toronto

